

مۇھەممەد ئىمىن ھەزرەت

مېنىڭ ئاشقىم

ئىدىقۇت ئۇيغۇر نەشرىياتى

مۇھەممەد ئىمىن ھەزرەت

مېنىڭ ئاشقىم...

ئىدىقۇت ئۇيغۇر نەشرىياتى

مۇھەممەد ئىمىن ھەزرەت

مېنىڭ ئاشقىم...

ئىدىقۇت ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلدى
2004 - يىل 10 - ئاي

مۇندەرىجە

- 1.....شەھىتلەر روھىغا قەرزىم بار مېنىڭ.
- 3.....كەچۈر ئان.
- 7.....سەھەر تۇيغۇسى.
- 10.....يامان كۆز تىكمەڭلار موھتاج ئايالغا.
- 12.....مىڭ قېتىم تۇغۇلسام ئۇيغۇر بولمەن.
- 13.....بىزنىڭ بۇ يۇرت ئەبەدىلئەبەت.
- 19.....ئەۋلادلىرىم ئۆتكەن كۈندىن ئىبرەت ئېلىڭلار.
- 24.....داھى ۋە بىز.
- 26.....جۈمە تەسىراتى.
- 28.....يىراق يۇرتلاردا سۆھبەت.
- 29.....ئەنە شۇ چاغ زەپەر سېنىڭ.
- 30.....پۇلىنىڭ كۈچى.
- 32.....بەزىلەر بار پاشا مىسالى.
- 33.....ئويلا سودىگەر.
- 42.....ئۆزۈڭلارغا ھۆرمەت قىلىڭلار.
- 44.....بېرىپ تۇرماق.
- 45.....ئىنسان نېمىشكە.
- 47.....شۇدۇر بىزنى ئاللاھ ئۇرغىنى.
- 48.....ئەمدى.
- 49.....روھىمىزغا قايتىپ بارايلى.
- 50.....كۈن كېلىدۇ.
- 55.....ۋىجدانىڭلار بىباھا ئۇرۇق.
- 56.....ئاللاھىم:
- 58.....ھېيتكار گۇۋاچى.
- 63.....بەلكى ئەتە بولىدۇ زەپەر.
- 64.....ئايرىلىدىم سەندىن.

- 66 «بولمايدۇ» نىڭ مەنىسى بۈيۈك
- 68 بىر كۈنى سەن بىلەن قۇچاقلىشىدۇ
- 70 ئاللاھنىڭ ھېكمىتى جىلۋىلىنىدۇ
- 71 ساختا مۇجاھىتقا مەسلىھەت
- 73 ھېچكىم پۈستى مۈگدەپ قالمىسۇن
- 74 ئېسىڭدە تۇت ئاپتاپپەرەسلەر
- 75 ئوغلاقنىڭ سۈنى بۇلغىشى
- 77 مەجهۇل تۇيغۇلار
- 78 نەسەھەتگوي شائىركەن دېمەڭ
- 80 تۇرغۇن ئالماسنىڭ ۋاپاتىغا
- 82 بۇ يولدا ياشىدىم، بۇ يولدا ئۆلەي
- 84 ۋە لېكىن
- 88 ئازادلىق مارشى
- 90 مەن سەندىن سېنى سورۇدۇم
- 92 مۇھەببەتنى سورىغانلارغا
- 94 كۆڭلۈم
- 95 قىزارغان گىردە
- 96 ئاللاھ بېرەر بەلكى بىزدە يوقنى ئىستىسەك
- 101 تۇرۇڭلار! ئەي، مىغىلدىغانلار
- 103 قىزارسۇن
- 105 كېلىدۇ
- 106 يېڭى بىر دۇنيا تۇغۇلۇۋاتىدۇ
- 108 بوۋاق ئەمەس بايراقتۇر ئۇلار
- 110 سىزنىڭ
- 112 ئەگەر شۇنداق ياشاۋەرسەك
- 114 مۇسۇلمان بۇ ئايەتنى بىر بىلسە ئىدى
- 115 ھەممە يوقىلار، يوقالماس ئاللاھ
- 117 تىل ۋە ۋەتەن
- 118

- 120 ۋەتىنىم سېنىڭ ئۈچۈن، بىزنىڭ ئۈچۈن
- 122 راست ۋە يالغان
- 125 قانداق ئىسىم ئۇيغۇن ئۇلارغا؟
- 127 ۋەتەن ئۈچۈن
- 128 بەلكى
- 130 ھېسابنى ئالسىز باشتىن
- 133 مېنىڭ ئاشىقىم
- كېچىككەن مۇھەببەت

شەھىتلەر روھىغا قەرزىم بار مېنىڭ

ئەۋلاد مەن ۋە تەننىڭ ھەققىنى بەردىم،
زۇلۇمنى لەنەتلەپ، قەلەم سايىرتىپ.
بىلىمدىم، چىچاڭشىپ چىقتىڭىز ئەجەپ،
ختايدىن بەتەررەك ئوغا قاينىتىپ.

مەن سىزنى جۇڭگوغا بارماڭ دېدىممۇ،
نېمە ھەققىڭىز بار يازما، دېيشكە.
ئاڭلىسام كونسۇللار خاپا بولۇپتۇ،
توسالغۇ بوپتىمەن ۋىزا بېرىشكە.

ئېست، تېخى سىزنىڭ ئۇيغۇرلىقىڭىز،
سىز يېگەن گەندىنى ھەتتائىت يېمەس.
مەن ئۈچۈن ختايدىن ئەپۇ سورايسىز،
ئۇيغۇرسىز بولسىڭىز مەن ئۇيغۇر ئەمەس.

ياخشىسى مېنىڭدىن ئۇزاق تۇرۇشۇڭ،
زۇلۇمنى يازاي دەپ كەلدىم بۇ يەرگە.
مەن كەلدىم، يىگىتلەر ۋە تەندە قالدى،
مىليونلار ھېچ پىسەنت قىلماي ئۆلۈمگە.

ھېسابنى ئاللاھقا قىلدىم ھاۋالە،
سز بىلەن ئىشىم يوق، بىلگەننى قىلىڭ.
ۋەتەننىڭ ھەر يېرى شەھىد قەبرىسى،
شەھىدلەر روھىغا قەرزىم بار مېنىڭ.

كەچۈر ئانا

مەرھۇم ئانام مەستۇرە خانىمنىڭ ۋاڧاتىغا بېغىشلايمەن.

«تەلمۈردۈم، تەلمۈردۈم، ئاسانمۇ ماڭا،
ھايات كۈنلىرىمدە كەلمىدىڭ، ھەجەپ.
ئاھ ئوغلۇم!...» - دېدىڭ ۋە سۆزلىمىدىڭ،
تېلېفۇن توررۇپكىسىنى تۇتۇپ، ئېسە دەپ.

تالانغان دىيارنىڭ، ئېزىلگەن ئەلنىڭ،
دەردىنى دۇنياغا ئاڭلاتماق ئۈچۈن:
كۈرەشكەن سەپلەردە مەنمۇ بار ئىدىم،
شەھىدلەر نامۇسىنى ئاقلماق ئۈچۈن.

دۈشمەن ھىلىسىنى بىلىسەن، ئانا،
ئۇلار: «سەن بىلەن دوس بولساق» دېدى.
مەخسەتتى - ھۆر دۇنيانى لەرزىگە سالغان،
قەلىمىم ئىسياننى تۈزدۈرماق ئىدى.

ھىلىلەر ئاقمىدى.

كۈنسۇل ئەپەندى

ئىستانبۇل شەھىرىدە دەرغە ئەپ ئىدى.

«ئانىسى ئۆلسىمۇ يۇرتىغا ئەمدى،

كىرىشكە ھېچ ئىمكان بەرمەيمىز» دېدى.

«يات - غەيرى بىراۋدىن ئۆز ۋەتىنىمگە،

رۇخسەت سوراپ كىرمەيمەن» - دېدىم.

غەربتە «ئۈستى ئوچۇق تۈرمە» ئاتالغان

يۇرتۇمنى بېزىشتا جەڭگاھتا ئىدىم.

دۇنيادا يۇرتىنى تارتقۇزۇپ قويغان،

ۋەتەنسىزلەر - ئىنسان سانالمايدىكەن.

قۇياشسىز، ھاۋاسىز ياشايمەن، ئەمما،

بۇ ھايات ۋەتەنسىز ياشالمايدىكەن.

ئاي ئۆتتى،

يىل ئۆتتى،

قايغۇلۇق خەۋەر،

ئاڭلىدىم جان، ئانا، مەرھۇم - ئەزىزىم،

بېلىمگە ئاق باغلاپ، ئاچمىدىم ھازا،

نە ئۇيغۇر دوسلارغا نەزىر بەرمىدىم.

ھوجرامدا يىغلىدىم.

ماڭا ناتونۇش

جامائەت چاقىرىپ قۇرئان ئوقۇتتۇم.

كەچۈرگىن، جان ئانا، كەچۈرگىن مېنى،
پىنھانە ياش تۆكتۈم،

ئۆكسۈپ، بوغۇلدۇم...

گەر ھازا ئاچقۇزسام يۇرتداشلار ئارا،

بىرەرسى خىتايغا خەۋەر بېرەتتى.

«كېلەلمىدىغۇ ۋىزا سوراپ» - دەپ،

ۋاڭ، جاڭلار سۆيۈنۈپ كۈلۈپ كېتەتتى.

ۋافاتىڭ سىر بولۇپ قالدى قەلبىمدە،

ئارىدىن ئىككى يىل ئۆتۈپتۇ مانا،

جىنازاڭ بېشىدا مەن يوققۇ ... دېسەم،

تىرنايدۇ ئىچىمنى بىر ھەسرەت، ئانا!

شۇ ئۇلۇغ رامزان كېچىسى سېنى،

چۈشۈمدە كۆردىمۇ، رەنجىدىڭ يەنە:

«مەن ئۆلۈپ كەتكەندە كېلىسەن، ئوغلۇم،

مەن سېنى كۆرمىسەم، پايدىسى نېمە؟...».

رەنجىمە جان، ئانا، بىلىسەن ئۆزۈڭ،
دادامنىڭ قانداق شەھىد بولغانلىقىنى.
ئۇ ئۆلۈم ئالدىدا «داۋامىم سەن» دەپ،
ماڭا كالۇمسىرەپ باققانلىقىنى.

* *

غەم قىلما، بىر كۈنى قەۋرەڭدە سېنىڭ
ئاي، يۇلتۇز چېكىلگەن بايراق بولىدۇ.
ئاشۇ چاغ روھىڭ شات كۈلىدۇ،
چۈنكى:
بايراقىمىن ئوغلۇڭنىڭ ھىدى كېلىدۇ.

سەھەر تۇيغۇسى

دېڭىزدىن يۈكسەلدى قۇياش يۇيۇنۇپ،
سۇ يۈزى رەڭگارەڭ مەرۋايىت كەبى.
ساھىلدا كېزىدۇ غەمسىز كىشىلەر،
بالىلار ئوينىيدۇ ئۇماق ۋە سەبى.

دېڭىزدىن ئېسىدۇ سەھەر شامىلى،
نەم ھىدى تازا ۋە يۈرەككە داۋا.
چۆمدۈردى روماننىڭ تۇيغۇغا بىر پەس،
بۇ گۈزەل مەنزىرە، بۇ گۈزەل ھاۋا.

ئۈرگۈشۈپ يۈكسەلەر بېلىقچى قۇشلار،
موتۇرلۇق قېپىقلار ئۈزۈپ كېلىدۇ.
تۈنۈگۈن كەچقۇرۇن يايغان تورلارنى،
بېلىقچى ئۈستىلار يىغىپ كېلىدۇ.

بىردىنلا كۆرۈندى ساھىل ساقچىسى،
«بۇ يەردە ئوۋ ئوۋلاش مەنئى» دېدىلەر.
بېلىقنى دېڭىزغا تۆكتۈردى ئەمما،
بېلىقنىڭ بەزىسى نىمجان ئىدىلەر.

تىپىرلار بېلىقلار، شۇركەندى قەلبىم،
باشقا بىر ئوۋچىغا باغلاندى ئە قلىم.
بېلىقلار ئۆلۈمدىن قۇتۇلدى، لېكىن
جانلاندى كۆزۈمدە توردىكى خەلقىم.

ۋە تىنىم دېڭىزدۇر، مىللىتىم بېلىق،
ئويلىدىم، ۋۇجۇدۇم تەرگە چۆمۈلدى
ئوڭۇممۇ، چۈشۈممۇ بىلىمدىم، دېڭىز -
قىزارغان پايانسىز قاندىك كۆرۈندى.

يىغىلىپ، يىغىلىپ كەلگەنچە تورلار،
مىللىتىم بېلىقتەك تىپىرلىشىدۇ.
يەر يۈزى ئۇخلايدۇ، نەسلىمگە ھەر كۈن،
توپ - يەكۈن ئۆلۈملەر يېقىنلىشىدۇ.
* * *

نەدىسەن دۇنيانىڭ ھەق - ئادالتى،
بېلىق ھەققىچىلىك ھەق بەر بىز ئۈچۈن.
چەكلەنمىسە ئەگەر ئىنسان ئاۋچىسى،
نەسلىمىز يوقۇلۇپ تۈگەيدۇ پۈتۈن.

ئەي، ھايۋان ھەققىنى قوغدىغۇچىلار،
ئاڭلا! ئەي، ئىنسانلار — مەدەنىي ئەپكار؛
تارىختىن ئۆچسە گەر ئۇيغۇر دېگەن نام،
بۇنىڭغا گۇناھكار دۇنيا جاۋابكار.

يامان كۆز تىكمە گىلار موھتاج ئايالغا

تەشتەپكە ئىسىملىك بازار ئالدىدا،
بىر ئايال قولياغلىق، پايپاق ساتىدۇ.
بەزى بىر يىگىتلەر مال كۆرگەن بولۇپ،
ياش چوكان يېنىدا ئەگىپ قالىدۇ.

بۈگۈنمۇ بازاردا كۆرۈلدى بۇ ھال،
بەزىلەر ئايالغا پوخور قارايدۇ.
سەزمەيدۇ بۇنى ئۇ، مەشغۇلاتى بار،
خېرىدار تاللىغان مالنى سانايدۇ.

بۇ يەردە كۆرۈنگەن مەنزىرەلەرگە،
شاھىت مەن، ئۇزاقتىن قاراپ تۇرىمەن.
ئۇ ئازغان ياشلارنى ئاگاھلاندۇرۇش،
مۇقەددەس ۋەزىپەم بىلىپ تۇرىمەن.

ئەي دوستلار سورايمەن، ئۆز ئاناڭلارغا،
ئۇ يامان نىيەتتە باقالامسىلەر؟
ۋە ياكى بىر تۇققان سىڭلىڭلار ئۈچۈن،
پوخۇرلۇق ئويىدا بولالامسىلەر؟

چاچال تۈرمىسىدە ئېرى بار ئۇنىڭ،
سەلەردەك مەڭ ئەرگە تىگىشمەيدىغان.
بىر ئۆزى قارايدۇ ئىككى بالغا،
سەرى بار سەلەرگە ئېيتالمايدىغان.

تۈرمۈشتە دەردى كۆپ، قەلبىدە ئازاب،
ھېچكىمگە كۆز يېشى تۆكمىدىغۇ ئۇ.
يامان كۆز تىكمەڭلار موھتاج ئايالغا.
ئاياللار ئىچىدە پەرىشتىغۇ ئۇ.

مىڭ قېتىم تۇغۇلسام ئۇيغۇر بولمەن

ئەجەپمۇ ئۇپرىدىڭ ئېزىز مىللىتىم،
دېڭىزنىڭ دۈشمىنى تىك قىيا تاشتەك.
ئۆيىڭدە باغلاندىڭ، ئەسرسەن شۇئان،
بۇرنۇڭدا قان ھىدى، بېشىڭدا كالتەك.

ئۈستۈڭگە يۈكلەنگەن بۇ ئېغىر يۈكلەر،
كۈچۈڭدىن مىڭ ھەسسە ئارتۇق كېلىدۇ.
سەن قانداق چىدايسەن، بۇ بىر مۆجىزە،
ساڭا مىڭ ئاپىرىن ئازلىق قىلىدۇ.

تومۇرۇڭ كېسىلدى، دۇنيا خەۋەرسىز،
دۈشمىنىڭ دەيدۇ، بۇ ئەبەدى زەپەر.
قۇلايمۇ روھىڭنى بويسۇندۇرمىغى،
قان ئاقار ئاخىرقى تامچىغا قەدەر.

مىللىتىم سېنىڭدىن غۇرۇرلىنىمەن،
سەن ئۈچۈن جان بەرسەم ھۇزۇرلىنىمەن.
مىڭ ئۆلۈپ، مىڭ قېتىم تۇغۇلسام قايتا،
سېنىڭدەك تىز پۈكمەس ئۇيغۇر بولمەن.

بىزنىڭ بۇ يۇرت ئەبەدىلىككە بەت

ئەي بېيجىڭنىڭ تارىخچىلىرى،
«شىنجاڭ ئەزەلدىن بىزنىڭكى» دەيسەن.
«ئەزەلدىنلا» نېمە دېگەن گەپ،
مەنسىنى بىلەمدىغانسەن.

يەر شارى مەۋجۇت بولمىغان
چاغدا «شىنجاڭ» سىلەرنىڭمىدى؟
ئىنسانىيەت تۈرەلمىگەندە،
بوشلۇقلاردا خەنزۇ بارمىدى؟

نېمە دېگەن يۈزى قېلىنلىق،
بىر ئاز مەنتىق بىلىشىدى كاشكى.
مازاق قىلماي بىلىم دېگەننى،
بىر ئاز كۆزگە ئىلىشىدى كاشكى.

«شىنجاڭ» دېگەن خەنزۇچە سۆزغۇ،
ئۇيغۇرچىسى «يېڭى چېگرا»
لەت بولسەن مەنتىق ئالدىدا،
ئۆز يۈزۈڭگە چاپلايسەن قارا.

يۈز يىل بولدى «شىنجاڭ» بولغىلى،
نېمە دەيتتۇق ئۇندىن ئىلگىرى.
جىگا، جىگا، جىگالماستىن،
پاكت قويۇپ ئېيتامسەن قېنى؟

«شىنجاڭ» دا «شىن - يېڭى» تۇرۇقلۇق،
«سۈڭلەي» سۆزى قەيەردىن كەلدى.
پەنگە تۆھمەت چاپلاش سىلەرنىڭ،
سىلەرنىڭلا ئەنئەنەڭلەردى.

تۇنجى لۇغەت ياراتقان ئالم،
يەر يۈزىدە مەھمۇد كاشغەرى.
يۇرتىغا ئات قويالمىغانمۇ،
ئۇ ۋە ئۇنىڭ ئۆز ئەۋلادلىرى.

ئىلمى ئىشقا نېمە كېرەك بار،
بۇنچە بىشەم، زالم بولۇشقا.
يۇرت ئىسمىنى ئۆز تىلىمىز بىلەن،
ھوقۇقىمىز يوقمۇ ئاتاشقا.

بېشىڭلارغا كەلسە مسالى؛
جۇڭگونىمۇ چەت ئەللىك ئەزدى.
مىلياردلىغان ئىنساننى مەجبۇر
جۇڭگو ئەمەس، «چاينا» دېگۈزدى.

سىلەر سۈكۈت قىلاتتىڭلارمۇ،
روھى بېسىم، ھاقارەتلەرگە.
تاللىمامدۇ ئىنسان ئۆلۈمنى،
بوي ئەككۈچە ئاھانەتلەرگە.

خارلىنىش ۋە مىللى كەمىتىش،
تەمى قانداق بىلىسىلەرغۇ!
كۆرمىگەندەك ياپوندىن سىلەر،
بىزنى ھايۋان كۆرسىلەرغۇ.

ھەق بىزدە – يۇ، قورال سىلەردە،
شۇڭا بىزنى تىڭشمايسىلەر.
يەرلىرىمىز ئالمىشىپ قالسا. . . .
ئۇ كۈنلەرنى ئويلىمايسىلەر.

خىتاۋىم بار جۇڭگولۇق ئۈچۈن،
ئىنسان سۆيگەن ئىنسانلار ئۈچۈن؛
بىزنى بۇنداق ھالاك ئەتمەڭلار،
نېفىت، ئالتۇن، ئالماسلار. . . ئۈچۈن.

بېيجىڭ ھوقۇق بەردى، زومىگەر
«شىنجاڭ» دىكى قارا قورساقلار.
سانالمايدۇ ئۇلارغا ئىنسان،
ئۇيغۇر، تاجىك، قىرغىز، قازاقلار. . .

قارا ئىشمۇ تەگمەيدۇ بىزگە،
زاۋۇتلاردا ئىشلەيلى دېسەك.
ساپان سۆرەپ ئۆتەمدۇ ھايات،
ئېشەكمۇ بىز ئۇلار دېگەندەك.

بۇرنىمىز تەڭ تىگىدۇ تاشقا،
ئېغىزىمىز كەلدىمۇ ئاشقا.
ئۆز يۇرتىدا بىزدەك خارۇزار،
خەلق بارمۇ دۇنيادا باشقا.

جاللاتلارنىڭ مەقسىتى ئېنىق،
زۇلۇم بىلەن ئىسيان چىقارتماق.
پۇرسەت ئىزدەپ، تېپىپ باھانە،
نەسلىمىزنى قىرىپ تاشلىماق.

باندەت ئۇلار گۇڭچەندەك ئەمەس،
گۇناھ ئىشلەپ قىزارمايدۇ ھېچ.
بالىلىرى يوقمۇ ئۇلارنىڭ،
ئىنسانغا ئىچ ئاغرىتمايدۇ ھېچ.

جۇڭنەنخەينىڭ پىلانلىرى بار،
چۇيداڭگۇينىڭ قەتئىي قارارى.
«مەسلە»نى تۈپتىن ھەل قىلىش؛
مانجۇر، ئىچكى مۇڭغۇل مىسالى.

ئويلايدىغان پۇرسەت بار تېخى،
ۋىجدانى بار جۇڭگولۇق ئۈچۈن.
بىز جۇڭگودىن ئايرىلالمىساق،
مىللىتىمىز تۈگەيدۇ پۈتۈن.

شۇڭا قەتئى قارارمىز بار،
مەقسىتىمىز دۆلەت قۇرۇشتۇر.
جۇڭگو بىلەن دوست قېرىنداش،
دىيار بولۇپ، قوشنا ئۇتۇشتۇر.

ئەقلىڭلارنى توپلاڭلار باشقا،
رەت قىلماڭلار بىزنى تامامەن.
بۇ يۇرت بىزنىڭ ئەبەدىلەك بەت،
بىزنىڭ پېتى قالدۇ ۋەتەن.

ئەۋلادلىرىم ئۆتكەن كۈندىن ئىبىرەت ئېلىڭلار

ئۈزۈندە بۇ مۇنقەرزلىك تارىخىمىزدىن،
بەلكى پاكىت مەدەنىي ئەلنى ئويغا سالىدۇ.
ئوقۇغانلار ئېيتىپ بەرسۇن ئوقۇمىغانغا،
جاھالەتتىن كېلەچەككە دەرس قالىدۇ.

ئۆز ھالىدا ياشاۋاتقان خەلق ئىدى بۇ،
سەلتەنەتلىك دۆلەت ئىدى يەرگەن خانلىقى.
موللىلارغا بانا بولدى مۇقام رەتلىتىش،
مۇدەھىش ئىدى پادىشاغا ئىچى تارلىقى.

قوۋانلىقلار يەرلىكلەرنى دەيدەيگە سالىدى؛
ئاللاھ! دېدى، ئاللاھ! دېدى، شەرىئەت، دېدى.
مۇددىئاسى ئاپپاق غوجا، مۇرتلىرىنىڭ،
شەرىئەت ۋە پادىشانى ئاغدۇرۇش ئىدى.

كاپىرلارنى ئاپپاق غوجا چىلاپ ئەكەلدى،
قان دەريادا ئاققىنىنى كۆرگەنمۇ دۇنيا.
ئىپارخاننى سوۋغا قىلدى بېيجىڭ ئەھلىگە،
دىن نامىدا يۇرت ساتقانىنى كۆرگەنمۇ دۇنيا.

ئىسيان سەلدەك بېسىپ كەلدى يۈز يىلدىن كېيىن،
ھەر شەھەرگە بىردىن بەگلىك بايراق قاداشتى.
ئىماندىن يۇرتتۇزلىقى كەلگەچكە غالىپ،
ھەربىر بەگلىك ئۆزلىرىنى دۆلەت ئاتاشتى.

قوقان ئەھلى ياقۇپ بەگلەر قەشقەرگە كەلدى،
شەھەر يېقىپ، ھەربىر بەگنىڭ بېشىنى ئالدى.
بايراقلارنى بىرلەشتۈردى قاننىڭ بەدىلى،
كەڭ ۋەتەندە مىسلىسىز زور بىرلىك يارالدى.

ياقۇپ بەگنىڭ ئۆمرى ئىسيان باستۇرۇپ ئۆتتى،
چۈنكى تۇنگان، خىتاي، مۇڭغۇل ئىسيان ياراتتى.
شىڭ شىڭشادىن كەشمىرغىچە بەدەۋلەت ئېلى،
بۇ ئۇلۇغ ئەل يەر يۈزىگە شۆھرەت تاراتتى.

ئورۇسلاردىن كەلدى ياردەم، چىيەنلۇڭ سۆيۈندى،
زوزۇڭتاڭغا ئەمىر بەردى، لەشكەر تۈزۈلدى.
دۈشمەن تېخى ئاياغ باسماي ئۇلۇغ ۋەتەنگە،
ياقۇپ بەگكە ئاسىيلارنىڭ قەستى كۆرۈلدى.

ياقۇپ بەگنى شەھىد قىلىپ نىياز بەگ دېگەن،
ئەل بولغىلى زوزۇڭتاڭنىڭ ئالدىغا باردى.
ئالتۇن، كۆمۈش ھەدىيەنى ئالدى ئۇزۇن چاچ،
يۇرت تىنچىدى نىياز بەگنى زىندانغا سالدى.

چۆللەر ئارا تاغ ياراتتى ئىنسان سۆڭىكى،
ئۆلتۈرگەنگە يۇرتتا ئادەم تۈگەپ كەتمىدى.
بالا تۇغۇپ يېتىشتۈردى ئۇيغۇر ئانىلار،
خارلانغان ئەل يەنە سەلدەك قوزغۇلۇپ كەتتى.

قانلىرىنى، جانلىرىنى بەردى نەسىللەر،
تا قۇمۇلدىن خوتەنگىچە ئازات بولۇندى.
ئاي يۇلتۇزلۇق بايراق ئۆپتى ۋەتەن ئاسمىنى،
ئەمما دۈشمەن پىتىنىسىدىن بىرلىك بۇزۇلدى.

تۇتۇپ سابىت داموللامنى خوجا نىياز ھاجىم،
ئۈرۈمچىدە شىڭ شىسەيگە ھەدىيە ئەتتى.
قەتلى بولدى داموللام ۋە بىر مىليون كىشى،
ھاجىم ئەڭ كەچ ئۆلتۈرۈلدى، ئارماندا كەتتى.

ئون يىل كېيىن شاۋقۇنلىدى ئىلى دەرياسى،
ھەر تەرەپتە ئەۋج ئالدى ئىسيان دولقۇنى.
ئاي، جاھالەت يۈگەن سالى ئارمىيىمىزگە،
بۆلدى بىزنى موسكۋانىڭ مەلئون قوزغۇنى.

ئەڭ ئاخىرقى رەئىسىمىز ئىلىخان تۆرە،
ئەخمەتجاننىڭ قولى بىلەن روسقا بېرىلدى.
بۇرەت روسنىڭ قولى بىلەن ئەخمەت ئەپەندىم،
يېڭى جۇڭگو قۇرۇلۇشىغا قۇربان ئېتىلدى.

ئاقى قانلار، ئاقى قانلار ۋەتەن قىزاردى،
قۇياش قىزىل داغلارنى بۇ ۋەتەندىن ئالدى.
ئىنسان، ھايۋان، تاغۇ دەريا ماتەم ئىلكىدە،
مىللى ئەسكەر قارارگاھى خارا بە قالدى.

ئۇندىن بېرى دۈشمەنلەرنىڭ ئىشى بەك قولاي،
ئويناپ بىزنى ئەزىمەس بىر ئويۇنچاق بىلىپ،
ئويناشقاندا بويىمىزنى ئۈزۈپ تاشلايدۇ،
چۈشى بۇزۇق قوپقان كۈنى ئاچچىقى كېلىپ.

ئارىمىزدىن مەشھۇرلارنى تاللاپ كېلىدۇ،
ئىچى پۇشسا، ئىت ئورنىدا تالاشتۇرىدۇ.
بىر - بىرىنىڭ قېنى بىلەن بۇلغانسا ئاغزى،
خوجايىنلار زوق ئالىدۇ، يايىراپ كېتىدۇ.

بۇ پاجىئەنى كۆرۈش بىزگە ئۆلۈمدىن ئېغىر،
قەپەزدىكى يولۋاس بولدۇق ئوبدان بىلىڭلار.
يۇرتنى خەقكە تارتقۇزۇشنىڭ جازاسى شۇنداق،
ئەۋلادلىرىم ئۆتكەن كۈندىن ئىبەرەت ئېلىڭلار.

داھى ۋە بىز

بىزدىن داھى چىقسا، دېيىشتۇق،
چىقتى، ئاگا تەتۈر تۇرۇشتۇق.
داھى بولدى بىزگە پاسىبان،
بىز داھىغا تۆھمەت قىلىشتۇق.
ئەگەر بىر ئاز تەگسە پايدىسى،
ئاگا سۈلۈك بولۇپ يېپىشتۇق،
ئېھتىياجى چۈشكەندە بىزگە
غايىپ بولدۇق، جىلى قىلىشتۇق.
دۈشمەن بىلەن كۈرەش قىلسا ئۇ،
دۈشمىنىگە خەۋەر بېرىشتۇق.
دوللار كەبى خەجلەپ نامىنى،
ئۆزى بىلەن تۇرماي ئېتىشتۇق.
داھى بىزنى سۆيدى ھەر زامان،
بىز ئۇنىڭدىن نەپرەت ئېتىشتۇق.
تۆكۈش ئۈچۈن ئابروينى،
شاياتونغا دەرس بېرىشتۇق.
ياشا! دېدۇق ئالدىدا ئۇنىڭ،
ئارقىسىدىن سۆكتۇق، كۈلۈشتۇق.
ئۇ ئۆمرىنى بەردى بىزگە،

بىز -

ئۇنىڭ بىلەن ئەجەپ قېرىشتۇق.
ۋاپات ئەتتى، دۇئا ئورنىغا،
گۇناھ دېمەي غەيۋەت قىلىشتۇق.
جىنازىنى يۈز مىڭلاپ كىشى
ئېلىپ ماڭسا ھەيران قىلىشتۇق.
ئۇنىڭ بۇنداق بۈيۈكلۈكىنى،
ئۆلگەن چاغدا ئاندىن بىلىشتۇق،
ئەمما، مىليون ئىنسان ئىچىدە،
ئاسى دېگەن ئىنئام ئېلىشتۇق.

جۈمە تەسرەتى

ھەر جۈمە قەلبىمدە باشقا ھاياجان،
جامائەت جامىگە سەل بولۇپ ئاقار.
مۆمىنلەر توپلىشار ئەينى نىيەتتە،
باشقىلار ئۇلارغا ھەۋەستە باقار.

سەپلەر تۈز تاناپتەك، ھەر يەردە سۈكۈت،
تۈيۈلماس ھېچكىمنىڭ نەپەس ئالغىنى.
رۈكۈ ۋە سەجدە قىلغاننى كۆرسەڭ،
دەيسەن بۇ ئىلاھى دېڭىز دولقۇنى.

نەپسىدىن ۋاز كەچكەن ھەممە شۇئاندا،
دىللاردا ئاللاھقا يۈكسەك ئېھتىرام.
ئۈنمىگۈلپ ئىنساننىڭ تەكشى ھەرىكىتى،
بۇ قانداق قوشۇندا بولغان ئىنتىزام؟!

ساۋاپتىن نەسىۋە ئالغان كىشىلەر،
تارقايدۇ نامازدىن قىلىشىپ سالام.
جامىدا ئىمامنىڭ سەللىسى كەبى،
ئۈتۈلۈپ قالدۇ بىرلىك، ئىنتىزام.

ئويلايمەن، ئاھ، كاشكى مۇسۇلمان ئەلنىڭ،
جانلانسىمۇ ھاياتى جامى روھىدا.
قۇتۇلسا ساپالەت، پەرشانلىقتىن،
چوققىدا كۆرۈنسە بەخت بابىدا.

ھېس قىلسام دۇنيانىڭ ئىلگىرلىشىنى،
رەستىدە زەيى سالىمى پاختا ئاتمىسام.
باشقىلار ئەرشىدە ئاقتۇرسا ھايات،
گۇناھكار كىشىدەك يەرگە باقمىسام.

يىراق يۇرتلاردا سۆھبەت

- ئۇزۇن يىللىق دوستلىقىمىزبار،

ساقلىغىڭغا زوقۇم كېلىدۇ.

يانچۇقۇڭدا دورا قۇتۇسى،

سەرى نېمە بىلگۈم كېلىدۇ؟!!

- قۇتىدىكى ۋەتەن تۇپرىقى،

سەرى ماڭا ئۆمۈر بېرىدۇ.

ئاغرىغاندا ھىدلايمەن ئۇنى،

كېسىلىمگە شىپا بولىدۇ.

ئەنە شۇ چاغ زەپەر سېنىڭ

سېنى كۈتكەن مەشرەپ ئەمەس،

جاپايۇ - جەبىر.

تەييارلىقنىڭ پۇختا بولسۇن،

يۈكلىرىڭ ئېغىر.

قەدەملىرىڭ سابىت بولسۇن،

نامىزىڭ قەسىر.

قارارلىرىڭ قەتئىي بولسۇن،

كۆڭلۈڭدە سەبىر.

تۇيغۇلىرىڭ ئەسكەر بولسۇن،

ئەقلىڭ ئەمىر.

ھەرىكىتىڭدە پىلان بولسۇن،

ئىنتىزام تۆمۈر.

ئەنە شۇ چاغ زەپەر سېنىڭ،

مەنىلىك ئۆمۈر.

پۇلنىڭ كۈچى

توپلانغان سەرمايە - نەخ پۇلنىڭ كۈچى،
مەيداندا ئويناغان پۇتبول مىسالى.
بۇ يەردە يوق مىللەت، دۆلەت ئايرىمى،
پۇتبولدا ھەر كىمنىڭ پىكىرى - خىيالى.

مەيدان لىق

توپ بەنت قىلغان ئۆيلەردە،
مىليونلاپ تېلېۋىزور كۆرۈنۈشىنى.
پارتلىسا ھاياجان، خاتىرىلىتىدۇ.
چاقماقلىق ئاسماننىڭ گۈرۈلدەشىنى.

توپ نەدە، ساناقسىز كۆزلەر شۇ يەردە،
توپ دېمەك - گويىكى بىر تىلىسىم دېمەك.
قەلبىلەر تەلپۈنەر ئەينى نۇقتىغا،
ھاياتنىڭ مەركىزى ئىستادىئونىدەك.

سەرمايە بەئەينى پۇتبولنىڭ ئۆزى،
ئۇنىڭدىن ئايرىلماس دۇنيانىڭ كۆزى.
مىڭ كۆرسە قانمايدۇ نۇر جامالىغا،
دۆلەتلەر، شىركەتلەر، پۈتكۈل يەر يۈزى.

بۈگۈنكى دۇنيانىڭ پەلسەپەسى شۇ،
پۇل دېمەك - دۇنيانىڭ تىزگىنى دېمەك.
ئۇ كۈلسە قىتئەلەر ئوينايدۇ ئۇسسۇل،
تۇر! دېسە، ھەرىكەتتىن توختايدۇ پەلەك.

ئەي، خەلقىم ئويغىنىڭ، سىلكنىڭ تەكرار،
سەرمايە توپلاشقا جاندىن ئىنتىلىڭ.
پۇل دېمەك - يېڭىلمەس قۇدرەت دېمەكتۇر،
كۈچىدىن ئازادلىق تۇغۇلار، بىلىڭ!

بەزىلەر بار پاشا مىسالى

پاشا، كۈمۈت ياز ئاخشاملىرى،
سېنى مەشغۇل ئېتىپ تۇرىدۇ.
قول شىلتىساڭ قاچىدۇ قايتا،
راھەتسىزلىك بېرىپ تۇرىدۇ.

بەزىلەر بار پاشا مىسالى،
ئۆز - ئۆزىچە غىڭشىپ تۇرىدۇ.
ئىشلەۋاتساڭ زېھنىڭنى قويۇپ،
دېققىتىڭنى بۇزۇپ تۇرىدۇ.

مەناسى يوق غىڭلىداپ يۈرۈپ،
ساڭا دەخلى قىلماقچى بەلكى.
جان ئىگىسى ساناپ ئۆزىنى،
دېققىتىڭنى چەكمەكچى بەلكى.

ئويلا سودىگەر

ماۋ ئۆلۈمى جۇڭگو ئىلىدە،
ئوتتۇز يىللىق مۇزنى ئېرىتتى.
ئاستا - ئاستا تىرىلدى ھايات،
تىجارەتكە ئىمكان بېرىلدى.

«تۇجى دوبا» ئاتالغان ئۇيغۇر،
گۇۋاڭجۇدا ماكان تۇتۇشتى.
بەزەن ساقچى ئالدى مېلىنى،
بەزەن ئىشى ئوبدان يۈرۈشتى.

گۇۋاڭجۇلۇق قىسقا زاماندا،
تىجارەتنىڭ ئېپىنى ئالدى.
ئۆز ئالدىغا تارتتى سودىنى،
بىزنىڭكىلەر گاڭگىراپ قالدى.

سەكسەنچى يىللار ئورتىسى،
ئۈرۈمچىدە جانلاندى سودا.
مال يوللىماق ئىچكى ئۆلكىدىن،
قولايلاشتى ۋە بولدى مودا.

بىزنىڭ ئۇيغۇر سودىگەرلەرنىڭ،
خۇشاللىقى ئۇزاق بارسىدى.
چىقتى مىڭلاپ پىپاچى تۇڭزى،
يەرلەشمىگەن يېرى قالمىدى.

تىجارەتنىڭ پىرى بۇ خەلق،
تىجارەتتىن پايدا ئالمىدى.
پىپاچىنىڭ سېلى باسمىغان،
غۇلجا، قەشقەر، خوتەن قالمىدى.

مەجبۇر قالدى يۇرتتىن چىقىشقا،
توقسىنىنچى يىللار بېشىدا.
كانتىنېرنى تۇتتى دۇكان دەپ،
بالىلىرىنىڭ رىسقى يولىدا.

قىشتا ئاياز كۈنتەيز دېگەن،
يازدا ئۈتتەك قىزىپ كېتىدۇ.
ئەمما، كەچتە پۇلنى سانسىڭ،
ھاردۇقلىرىڭ چىقىپ كېتىدۇ.

قۇچاق ئاچتى قېرىنداشىغا،
قېرىنداشى ئورتا ئاسىيا.
كەلگەن ماللار سېتىلىپ تۇردى،
پايدا قىلدى بولسىمۇ جاپا.

تۇرمۇش لازىم قېرىنداشقىمۇ،
راستىن پۇلغا ئېھتىياجى بار.
ئىش ئۆگەندى يىقىلىپ - قوپۇپ،
تىجارەتكە بولدى پەمى بار.

قازاق، قىرغىز، ئۆزبەك قېرىنداش،
كانتەپىزگە قىستاپ كىرىشتى.
پىپاچىدىن ئالدى مېلىنى،
ئۈرۈمچىدىن ئۇدۇل سېلىشتى.

سودا بىرئاز ئاستىلاپ قالدى،
تېرىكمىدى ئۇيغۇر قېرىنداش.
نېمىشقىدۇ يەكلىنىپ قالدى،
زېرىكمىدى ئۇيغۇر قېرىنداش.

قوللىرىدا خىتاي پاسپورتى،
ئەركىنگىنە يۈرىيەلمىدى.
تىلىنى تېخى بىلمەيدۇ ئۇلار،
روسچىنى تېز ئۆگىنەلمىدى.

روسچىسى بار ئۇيغۇرلىرىنى،
ئورتاق قىلدى تىجارىتىگە.
(ئۇيغۇر بىلەن ئۇيغۇر قېرىنداش
پايدىسى كۆپ تاپاۋىتىگە).

تېرە، پاختا. . . دېدى بەزىلەر،
كاتتا - كاتتا ئىشلار باشلىدى.
پۇلنى توپلاپ كەتتى، ئۇيغۇرنى
ئۈچەي بىلىپ سىرىپ تاشلىدى.

مەرھەمەت يوق مۇساپىرلارغا،
سۆز ساھىبى ئۆيىنىڭ ئىگىسى.
(ھەر دۆلەتتە بىر ئەل ياشايدۇ،
ئۇ خەلقئۇر ئۇنىڭ ئىگىسى).

زىيان تارتقان ئۇيغۇر بۇ يەرگە،
پىياچىنى باشلاپ كېلىشتى.
پىياچىدىن نىسى مال ئېلىپ،
ساتارمىز دەپ ئۈمىد قىلىشتى.

شۇ ئۆي بىلەن يۇرتىمىزغىمۇ،
ختاي باشلاپ ئەكەلمىدۇقمۇ.
قولمىزدىن كەتكەچكە ۋەتەن،
بۇندا سەرسان يۈرۈشمىدۇقمۇ.

ئاھ، لەنتى ئۇيغۇرچە ئەقىل،
نېمە دېگەن چولتا، كالتا پەم.
تۇتالمايمەن بەزەن ئۆزۈمنى،
مازلىرىنى چۈگۈماي دېسەم.

پىياچىلار بىلىپ بازارنى،
ئۇچاق بىلەن ئۇچۇپ كېلىشتى.
ھۆكۈمىتى، بانكىلىرىدىن
كۈچلۈك ياردەم ئېلىپ كېلىشتى. . .

ئۇيغۇر دېسە باجچى، ساقچىسى،
تاموژنىچى يولنى توسايدۇ.
ئېلىپ، ئېلىپ تويمایدۇ ئۇلار،
بەرمىگەننى تۇتۇپ سولايدۇ.

تجارەتتە بەرىكەت قالمىدى،
تاماققا تەم، تۇرمۇشتا ھۇزۇر.
قالدى كۆپلەر قولنى چىشلەپ،
ئىچى كاۋاك، كىيىمى پۇزۇر.

سەھنە بولدى ئورتا ئاسىيا،
چىگىش، چىرماش پۈتمەس ھېسابقا.
پۇل تۈپەيلى تۇققانلار ئارا،
كەم بولمايدۇ جېدەل - ماجىرا.

ئېتىلىدۇ ئون - ئونبەش كىشى،
غالجىر ئىتتەك بىر تال سۆڭەككە.
بۇ رىزالەت كەلمەيدۇ ئېغىر،
ئاچلىق يەتكەن چاڭقاق يۈرەككە.

پۇل تۇتقانلار پۇلدىن ئايرىلىپ،
راھەتقىنا يۈرەلمەيدىكەن.
يوقسۇللىقنىڭ قەھرى كىشىنى،
ھەر بالاغا سۈرۈكلەيدىكەن.

بەزىلەرنىڭ كۈنىدىن داستان،
ھاياتىدىن رومان پۈتسە.
سەرگەرداننىڭ ھىجرانلىرىدىن،
ۋەتەنسىزگە دەرس چىقىدۇ.

نۇرغۇنلىرى ھەسرەتلىك تىنىپ،
ئولتۇرىدۇ، ئويلاپ كېتىدۇ.
يۇرتقا بارسا ئىش يوق ئۇلارغا،
كېتەي دېسە نەگە كېتىدۇ.

شەدىن شەگە يۆتكىلىپ يۈرۈپ،
ئۆتۈپ كەتتى يىگىرمە يىلنىڭ.
بىر قانمىدىڭ بالا - چاقاڭغا،
بۇ يوللاردا قالدى ياشلىقنىڭ.

بايلىقلارنىڭ مەخپىمۇ ياكى،
ئەي، سودىگەر نەدە تاپقىنىڭ.
يا شاڭخەيدە قۇردۇڭمۇ بانكا،
ياكى راستمۇ سېنىڭ پاتقىنىڭ؟

ئاچچىقلانما تەنە قىلمىدىم،
مەنمۇ سېنى ئويلاپ كېتىمەن.
كېچىلىرى دۇئالىرىمدا،
ھەممىڭلارنى ساناپ ئۆتمەن.

سەن بۇشۇرساڭ يەيدۇ باشقىلار،
نېمە ئۈچۈن سېنىڭ بېشىڭنى.
نېمە ئۈچۈن دەريا قۇرۇيدۇ،
سۇ ئىچكىلى ئەگسەڭ بېشىڭنى.

بۇ ئەسلىدە تەلەيدىن ئەمەس،
يوقلىقىدۇر ئازاد ۋەتەننىڭ.
دۇنيا كېزىپ بىلىۋاتسەن،
مەنسىنى ھۆرلۈك دېگەننىڭ.

بولسا سېنىڭ ئازاد دۆلىتىڭ،
ھەر دۆلەتتە ئېتىبارنىڭ بار.
بانكاڭ سېنىڭ ئارقا تىرىگىڭ،
چوڭ سۆزلەشكە ئىختىيارنىڭ بار.

بۈگۈن سېنىڭ تەلىپىڭ قارا،
ھەممە يۈزلەر تەتۈر قارايدۇ.
تۇققانلارمۇ قىلمايدۇ سالام،
كاسكى ئىتمۇ سېنى تالايدۇ.

مەن بىلىمەن، بېشىڭ قېتىقلىق،
كۆزلىرىڭدىن ھەسرەت مارايدۇ.
سەن شۇ ئاندا نەگە كېتسەن،
ئەۋلادلىرىڭ قانداق ياشايدۇ؟

ئويلىدىڭمۇ بۇلارنى باشتىن،
بۇ ئىشلارنى ئەقلىڭ ئالمىدى.
ياخشى ئويلا! ئويلاشتىن باشقا،
قىلىدىغان ئىشىڭ قالمىدى.

ئۆزۈڭلارغا ھۆرمەت قىلىڭلار

بىشكەك، تاشكەنتتىكى ئۇيغۇر بازارلىرىدا، ئۇيغۇرلارنىڭ بىر - بىرىنى «ھەي، سولامچى» دەپ چاقىرىشقانلىرىنى كۆردۈم. نورمال شارائىتتا ئۆز قېرىنداشلىرىمنىڭ ئاغزىدىن بۇنداق سۆزلەرنىڭ چىقىشىغا ئىشەنمىدىم. ئەمما ھەقىقەت شۇنداق ئىدى.

توۋلايسىلەر بىر - بىرىڭلارغا،
«ئەي، سولامچى بۇ ياققا كەل» دەپ.
ئاڭلىغانلار رەنجىمەيدىكەن،
ئادەت ئىكەن سىلەردە بۇ گەپ.

ھەممىڭلارنى سولامچى بىلسەك،
كىم بولىدۇ ئاياللىرىڭلار.
دادىسىنى قانداق تونۇيدۇ،
ئۆيدە قالغان بالىلىرىڭلار؟

خەلقىمىزنىڭ ئەركەكلىرىدە،
بۇ قەدەر كۆپ «سولامچى» بارمۇ؟
ئۆيلىرىنى ئېغىل سانامدۇ،

خوتۇنلىرى چىشى پادىمۇ؟

ئۆز - ئۆزىنى خار سانايدىغان،
بۇ قانداق گەپ، بۇ قانداق ئەدەپ.
بۇ سۆزۈڭلار ئۇيغۇر خەلقىنى
كەمسىتىشكە بولمامدۇ سەۋەب؟

ياڭرىغاندا ئەزان ساداسى،
ھەممىڭلارنى مەسچىتتە كۆردۈم.
«سولامچى» ۋە «مۇسۇلمان» لىقنىڭ
بىرلىكىنى سىلەردە كۆردۈم.

مەن ھەيرانمەن، ئۇشبۇ ئېغىزدىن،
قانداق چىقتى ئاللاھ ئايىتى.
بارمۇ بۇنداق «سولامچى» لارنىڭ
ناماز ئوقۇش سالاھىيىتى؟

رەنجىمەڭلار قېرىنداشلىرىم،
تەۋبە قىلىپ ئادەم بولۇڭلار.
ئاللاھ يامان كۆرگەن گۇنا بۇ،
ئۆزۈڭلارغا ھۆرمەت قىلىڭلار!

بېرىپ تۇرماق

ئون تىيىن بېرىپ تۇرۇڭ!

بېرىپ تۇردۇم.

بىر سوم بېرىپ تۇرۇڭ!

بېرىپ تۇردۇم.

ئون... .

ئون بەش...

يىگىرمە يىل بېرىپ تۇردۇم.

سەن ھەر قېتىم مېنى كۆرگەندە ئېلىپ تۇردۇڭ.

مەنغۇ ساڭا پۇل بېرىپ تۇردۇم،

سەن ياشلىقنىڭنى،

غۇرۇرۇڭنى

كىمگە ۋە نېمىشكە بېرىپ تۇردۇڭ؟

ئىنسان نېمىشكە . . .

ئىنساننىڭ ئىچىدىن ئىنسان چىقىدۇ،
ئىنسانلار خىلمۇ خىل يولغا كېتىدۇ.
ئىنسانلار ئىنساننى گۆرگە تىقىدۇ،
ئىنسانلار ئىنساندىن زۇلۇم چېكىدۇ.

ئىنسان بىز، ئىنسانلىق قەدىمىز قېنى،
تۇغۇلدۇق دۇنياغا ياشماق ئۈچۈن.
ياشماق ھەققىمىز نەدە،
كەلمىدۇق.
تۇغۇلغان يەردىلا بوغۇلماق ئۈچۈن.

پەقەت تىل ياكى دىن پەرقى تۈپەيلى،
ئىنسانلار ئىنساننى ئەشيا كۆرەمدۇ.
ئىنساننىڭ قەدىدىن ئىنسان خەۋەرسىز،
ئىنساننى ئىنسانلار خەجلەپ ئۆتەمدۇ.

ھاياتنىڭ لەززىتى، سائادىتى يوق،
ئىنسانلار ئىنساندىن قورقۇپ ئۆتەمدۇ.
قەيەردە ئىنساننىڭ قېرىنداشلىقى،
ئىنساننىڭ قېنىنى ئىنسان ئىچەمدۇ.

دۇنيادا بىرلىكتە ياشاۋاتىمىز،
ئىنساننى يىققانمۇ، يىقىلغانلارمۇ.
يەنىلا بىرلىكتە كۆچۈپ كېتىمىز،
ئىنساننى قىرغانمۇ، قىرىلغانلارمۇ.

* *

ئىنساننىڭ ئىچىدىن ئىنسان چىقىدۇ،
نېمىشكە ئىنساندىن ئىنسان بىقىدۇ.
ئاللاھنىڭ بەندىسى ئىنسان نېمىشكە،
دۇنيانى قۇرۇدۇ، دۇنيا بىقىدۇ؟

شۇدۇر بىزنى ئاللاھ ئۇرغىنى

ۋەتەن ئۈچۈن دېدى ئىچىشتى،
مىللەت ئۈچۈن دېدى ئىچىشتى.
ئەركىنلىك ۋە ئازادلىق دېدى،
دېدى، يېدى يەنە ئىچىشتى.

دەرتكە تولغان مەرت يىگىتلەر بۇ،
ھاراق ئىچىپ رېكورت قىرىشتى.
مەيلىدىغۇ رېكورت قىرىشسا،
ئىچە - ئىچە ئەقلى كېتىشتى.

ھەر نەرسىنى يوقىتىپ قويدۇق،
بىرلا ئەقىل بىزدە قالغىنى.
ئۇمۇ قولدىن كېتىپلا قالسا،
شۇدۇر بىزنى ئاللاھ ئۇرغىنى.

روھمىزغا قايتىپ بارايلى

تاغ ئىچىدىن ئاۋاز چىقارساق،
كەتكەن ئاۋاز قايتىپ كېلىدۇ.
بىزمۇ شۇنداق ئۆز - ئۆزىمىزگە
قايتىپ كەلسەك نېمە بولىدۇ؟!

ياتلاشتۇردى بىزنى بىزلەردىن،
ئۆزىمىزگە ئوبدان باقايلى.
بىز بىزلەردىن ئۇزاقلاپ كەتتۇق،
روھىمىزغا قايتىپ بارايلى.

كۈن كېلىدۇ...

ۋەتەن دېدىم، بۇ يولدا كەتتىم،
ماڭغان يولنى تەرك ئەتمىدىم.
تارتقان چاچا - كۈلپەتلىرىم كۆپ،
چارچىساممۇ پەرق ئەتمىدىم.

ئەجەل مېنى پات - پات مارايدۇ،
تۈز كەتمەيدۇ ماڭغان يوللىرىم.
«نېمىشكىمۇ ئۇيغۇر بولغانسەن»
دەپ سورايدۇ بەزى دوستلىرىم.

ئۇيغۇرلۇقنى مەن ئىستىمدىم،
مېنى ئاللاھ ئۇيغۇر ياراتتى.
ئۇيغۇر سۈتى ئەمدۇردى ماڭا،
ئۇيغۇرلارنىڭ سېپىگە قاتتى.

ئۇيغۇرلۇقنىڭ گۇناھلىقىنى
ئاستا - ئاستا ئۆستۈم ئۆگەندىم.
ئۇيغۇرلارنىڭ دۈشمەنلىرىگە،
مەنمۇ پىچاق بولۇپ بىلەندىم.

بۇ كۈرەشلەر قىيىن - خەتەرلىك،
دۈشمەن پىلدۇر، بىزلەر چۈمۈلە.
بىز مۇش ئاتساق تۇيمايدۇ دۈشمەن،
دۈشمەن تەپسە يەر - كۆك زىلزىلە.

ئەي، دۈستلىرىم كۈلمەڭلار ماڭا،
دۈشمەنگە تەڭ كېلەلمدۇ دەپ.
ئەگەر پەمىڭ - پىلاننىڭ بولسا،
سېۋەتتە سۇ توختىتار سەۋەب.

ئاڭلىغانمۇ پىل ۋە چۈمۈلە
مۇجادىلە ئەپسانىسىنى
چۈمۈلنىڭ پىلنىڭ بۇرنىغا
كىرىۋېلىش ھېكايىسىنى.

مېڭىپ - مېڭىپ چۈمۈلە پىلنىڭ
مېڭىسىگە كېلىپ توختىغان.
غدىقلىغان چۈمۈلە تىنماي،
پىل يېرىدە توختىيالمىغان.

مېڭىسىدە راھەتسىزلىك بار،
كېچىلىرى ئۇخلىالمىغان.
قۇتىرىغان ئورمانلاردا پىل،
ئۈسسۈمىگەن دەرەخ قالمىغان.

ئۈسە - ئۈسە تاغۇ - تاشلارغا،
پىل يىقىلغان ھۇشدىن كېتىپ.
غەلبە قىلغان چۈمۈلە ئاخىر،
كاتتا پىلنىڭ جېنىنى ئېلىپ. . .

.....

بۇ بەھۋە ئۇرۇنۇش ئەمەس،
بىر كۈن بۇنىڭ نەتىجىسى بار.
بىز ئاجىز - يۇرتنىڭ ئىگىسى،
بىزدە ۋەتەن ئەقىدىسى بار.

خار قىلىنغان مىليون يۈرەكتە،
يۇرت سۆيگۈسى تەخت قۇردىغۇ.
ھەتتا يايلاق، يېزىلارغىچە،
ئازادلىق! دەپ قەسەم قىلدىغۇ.

ئىستىگەنگە بېرىدۇ ئاللاھ،
نۇرغۇن ئىستەك رېئال بولدغۇ.
ئىككى مىڭ يىل ۋەتەنسىز قالغان،
يەھۇدىلار دۆلەت قۇردغۇ.

ئاسىيادىن ياۋروپاغىچە
قاتات يايغان ھونلار قەيەردە.
ياكى روما ئىمپىرىيىسىنىڭ
ئۆزى قېنى، ئىزلىرى نەدە؟

بۈگۈن بىز دەپ كۆرەڭلىگەننىڭ،
ئەتىسىنى بىلەلمەمسىلەر.
ياپونلارنىڭ كىچىك ئارالدا
قېلىشىنى كۈتەلمەمسىلەر؟

قىشتىن كېيىن باھار كېلىدۇ،
تۈندىن كېيىن كۈندۈز بولىدۇ.
تەبىئەتنىڭ ھەقىقىتى بۇ،
ھايات شۇنداق داۋام ئېتىدۇ.

كۈن كېلىدۇ ۋە تىنىمىزنىڭ
تامامغا ئىگە بولىمىز.
بىزمۇ دۇنيا مىللەتلىرىدەك،
بەخت بىلەن قۇچاقلىشىمىز.

ۋىجدانىڭلار بىباھا ئۇرۇق

ئىپتىخارم - ياش ئەۋلادلىرىم،
ۋىجدانىڭلار ئوخچۇپ تۇرىدۇ.
ۋىجدانىڭلار خەلققە ئىلھام،
ياۋغا قايغۇ بېرىپ تۇرىدۇ.

ۋىجدانىڭلار بەزەن سىلەرگە
زىيان - زەخمەت بېرىپ قالىدۇ.
گۈلنى ئۈزسەڭ تىكەنلىرى بار،
گاھى جانغا پېتىپ قالىدۇ.

بىلىسىلەر كېچىدە شاممۇ،
ئۆزى كۆيمەي بەرمەيدۇ يورۇق.
سايدا تاش كۆپ، تېپىلماس گۆھەر،
شۇڭا ۋىجدان ئىگىسى ئۇلۇغ.

كۆپەيتىدۇ زېمىنىمىزدا،
ۋىجدانىڭلار بىباھا ئۇرۇق.
بۇ ۋەتەندە بايرام قىلىمىز،
ئۇرۇق يۇرتنى قاپلىسا تولۇق.

ئاللاھم

ئاللاھم، ساڭا بىر ئەرزىم بار،
بەلكىدە دۇئايم ئورۇنسىز.
چارىسىز گۇناھكار قۇلۇڭمەن،
مەسىلە يېشىلمەس سېنىڭسىز.

بىزگە يەر بېرىپسەن بىپايان،
چۆلى كۆپ، سۈيى ئاز، ھوسۇلسىز.
ھاكىمدۇر بۇندا چۆل ئىقلىمى،
بۇ يۈزدىن ۋادىلار ئۈنۈمسىز.

ئىنسانى لايىغەزەل، بىغەمرەك،
روھىمۇ زېمىندەك ئۈنۈمسىز.
تەقدىرى نە ھالدا بىلمەيدۇ،
نۇرغۇنى نادان ۋە بىلمىسىز.

ئىچىدىن پادشاھ چىقارتتىڭ،
باش تارتتى، ئىتائەت ئەتمىدى.
سەن بەرگەن زېمىننى ياشىنتىش
ۋە قوغداش قولىدىن كەلمىدى.

بەلكىدە كەچۈرۈم قىلمىدىڭ،
تارىختا ھېسابسىز خاتاسى.
خارلىقتا ھاياۋاندىن پەرقى يوق،
كۆرگىنى خاتانىڭ چاپاسى.

ئاللاھىم، بۇ جاندىن جاق تويدۇق،
بۇ ۋەتەن بىز ئۈچۈن قىيامەت.
ئارزۇيۇم تۈپ - يەكۈن جىھاتتۇر،
ئەيلىگىن قەۋمىڭنى ھىدايەت.

قورقۇدىن قەلبىنى ئازاد ئەت،
روھىغا ئاتا قىل شىجائەت.
ياشساق ئىنساندەك ياشايلى،
ئەلادۇر قۇللۇقتىن شاھادەت.

ھېيتكار گۇۋاچى

ھېيتكار جامى قەدىمى ئەسەر،
ئۇزاق تارىخ گۇۋاچىسى ئۇ.
ئۆتۈپ تۇرغان ھادىسىلەرگە،
شاھىت بولدى بۈگۈن كېچىمۇ.

قارشىسىدا ئېسىل رېستوران،
توي چىللىقى زىياپىتى بار.
كاشغەرنىڭ ئەڭ مۆتىۋەرلىرى
ۋە ھۆكۈمدار كىشىلىرى بار.

كۆرمىگەنلەر قىياس قىلالماس،
كاشغەردە توي زىياپىتىنى.
ئۇلۇغلايدۇ مىللى ئەنئەنە،
داستىخاننىڭ كارامىتىنى.

مەشھۇر بولغان مەزەلىرى بار،
قاراخانلار زامانلىرىدىن.
مۇمكىن بولسا تېتىپ كۆرسىلەر،
دۇنيا ئەھلى تاۋاملىرىدىن.

تارتىلىدۇ قويۇق - سۇيۇقلار،
تارتىلىدۇ ھەر خىل كاۋاپلار.
تارتىلىدۇ مېۋە - چىۋىلەر،
پەتنۇسلاردا قەنۇ - ناۋاتلار.

سەنئەت دېسە مۇقام يۇرتى بۇ،
ۋە سامانىڭ ئانا ماكانى.
زىياپەتتە چېلىنغان سازلار،
ئەللەيلەيدۇ يەرۇ - سامانى.

ئىنسانلارنىڭ يۈزىدە كۈلكە،
رەڭدار، گۈزەل كىيىم - قىياپەت.
غەمدىن خالاس قىز ۋە يىگىتلەر،
كۆزلىرىدە بەخت - سائادەت . . .

.....

ھېيتكار جامى يان تەرىپىدە،
ئۇيقۇسىغا چۆمگەن كوچىلار.
بىر بۇرجەكتە - قاراڭغۇلۇقتا،
قىمىلدىغان بىر كۈلەڭگە بار.

ياش بىر ئايال ئۈستۈنۈشى كىر،
بەزى - بەزى مۈگدەپ قالدۇ.
ئالدىدىكى ئۈچ بالىسىنى،
ئىتىكىدە ئورنۇالدىۇ.

چىرايىدىن ئۆچكەن تۇيغۇلار،
ھاياتىدىن بەزگەن ھالى بار.
ئانا باقار ئۇماقلىرىغا،
مىشىلدىشىپ ئۇخلار بالىلار.

ئۇلار بىزەڭ تىلەمچى ئەمەس،
پەيغەمبەرنىڭ ئەتمۈالىرى.
بىر شەھىدىنىڭ ئائىلىسى ئۇ،
ئۇ ئالەمنىڭ بەختىيارلىرى.

ئەمما شۇئان كېتەر يېرى يوق،
خەق ئالدىدا ئېتىبارلىرى.
چېكىنىدۇ ئۆيگە ئېلىشتىن،
شەھەردىكى ئەقربالىرى.

بەزەن كېچە قاراڭغۇلۇقىدا،
كىمدۇر بىر خەت تاشلاپ كېتىدۇ.
خەت ئىچىدىن چىققان پۇللارنى،
بىر - ئىككى ئاي خەجلەپ ئۆتىدۇ.

ھېچكىم ئىشقا ئالمايدۇ ئۇنى،
ئېيتالمايدۇ خەققە سىرنى.
جەسىدىنى شەھىد ئېرىنىڭ،
بىلەلمەيدۇ نەدىلىكىنى.

ئۇدۇل كەلگەن يەردە تۈنەيدۇ،
يەر سېلىنچا، ئاسمان يېپىنچا.
بۇ مىللەتنى يەر يۇتارمىدۇ،
شەھىد نەسلى ئەسكە ئېلىنسا.

بىز سىلەرنى ئەھلى جامائەت،
توي - زىياپەت قىلما دېمەيمىز.
قىلىڭلارۇ، ئەمما سىلەردىن،
بىر ئاز ئىمان - ئىنساپ تىلەيمىز.

* * *

ھېيتىكار جامى قەدىمى ئەسەر،
ھەر ۋەقەنى كۆرۈپ تۇرىدۇ.
ئەسرلەرچە سۈكۈتتا ئەمما،
ھەق - ناھەقنى سېزىپ تۇرىدۇ.

بەلكى ئەتە بولىدۇ زەپەر

زىيانلىقتۇر مىللى پوچىلىق،
چۈشكۈنلۈكمۇ ئۇنىڭدىن بەتەر.
پۈتكۈل مىللەت بىلسۇنكى شۇنى،
يوللار قىيىن، دۈشمەنلەر زەھەر.

كۆرگەن سانسىز تەجرىبىمىز بار،
قىسقا ئەمەس بىز ماڭغان سەپەر.
بىز بىلەن تەڭ كېلىۋاتىدۇ،
سايىمىزدەك ئەگشىپ خەتەر.

ئاشالمايمىز غاردىن، داۋاندىن،
تەندە قۇۋۋەت بولمىسا ئەگەر.
بىز ئويلايلى ئۇزاقنى ئەمما،
بەلكى ئەتە بولىدۇ زەپەر.

ئايىرلىدىم سەندىن

يۈرە - يۈرە ئايىرلىدىم سەندىن،
بىلە - بىلە ئايىرلىدىم سەندىن.
كۆيە - كۆيە ئايىرلىدىم سەندىن،
سۆيە - سۆيە ئايىرلىدىم سەندىن.

تۇنجى سۆيگۈ كۆرگىنىمۇ سەن،
مېنىڭ تۇنجى سۆيگىنىمۇ سەن.
ئاشق بولۇپ كۆيگىنىمۇ سەن،
سۆيە - سۆيە ئايىرلىدىم سەندىن.

ئايىرلىشىم ئۈنۈتۈش ئەمەس،
دەرد - ئەلەمدىن قۇتۇلۇش ئەمەس.
باشقىسىغا يولۇقۇش ئەمەس،
سۆيە - سۆيە ئايىرلىدىم سەندىن.

كۆزلىرىمدە سىمالىرىڭ بار،
خاتىرەمدە ئىمالىرىڭ بار.
بوينۇمدا ھەم تۇمارلىرىڭ بار،
سۆيە - سۆيە ئايىرلىدىم سەندىن.

مېنىڭ بەختۇ - سائادىتىم سەن،
ھەقىقىتىم - ئادالىتىم سەن.
ئىپتىخارىم - ئىناۋىتىم سەن،
سۆيە - سۆيە ئايرىلدىم سەندىن.

ئەھدىم يەنە ساڭا كېلىشتۇر،
ھاياتىمنى ساڭا بېرىشتۇر.
سېنىڭ بىلەن مەڭگۈ قېلىشتۇر،
سۆيە - سۆيە ئايرىلدىم سەندىن.

رەببىم...

بۇ يۇرت بىزگە دوزاخ بولدى بېقىپ بىر كۈلۈمىڭ رەببىم،
سائادەت تاپمىدى بۇ ئەل ۋە ياقۇق ئەتىمىڭ رەببىم.

تېخى ئون ئالتە ياشتا ئىدىم قېنىمغا بىر كېسەل بەردىڭ،
يېشىم ئاشتى - يۇ، ئەللىكتىن چىگىشنى يەشمىڭ رەببىم.

قۇلايمۇ بۇ قەدەر يۈكنى يۈدۈپ يۈرمەك بۇ بەندەڭگە،
ھېسابسىز، گاسۇ كور دىلغا نۇرۇڭنى سەپمىڭ رەببىم.

ياراتمىشسەن بۇ تۇپراق قوينىدا مىليونلىغان ئۇيغۇر،
ئۇنىڭ ئىشقىنى ھەركىمگە نىچۈن تەڭ بەرمىڭ رەببىم.

بېقىپ قان لەيلىتىپ تۇرغان زېمىنغا، تاقىتىم - تاقىتۇر،
ئۇ قان تۆككەن قارا كۈچنى ياشاتتىڭ، ئەزىمىڭ رەببىم.

جاھالەتنى سۆكۈپ باقتۇق، قېلىچلار ئوينىتىپ باقتۇق،
ھالاك بولدۇق، شەھىد بولدۇق، زەپەر كۆرسەتمىڭ رەببىم.

شەھىد پۇشتى يېتىم - تۇلىنىڭ دۇئاسى راست قوبۇل بولسا،
دۇئا ئەتتۇق، دۇئا ئەتتۇق... ئىجابەت ئەتمىدىڭ رەببىم.

ئازايدى سانى شۇڭقارنىڭ، خەلق سەرساز، يۈرۈپ قالدى،
يەنە قان دەيدۇ ئەجدەرھا، يولىنى كەسمىدىڭ رەببىم.

ئامانەت ئەتتى بۇ قەۋمنىڭ ئۆزىنى بېرە - يولۇاسقا،
ئۇنى مۆمىن ياراتتىڭ - يۇ، ھىدايەت ئەتمىدىڭ رەببىم.

يىلاننى قوينىدا ساقلاپ ساۋاب ئىزدەر ئېزىز خەلقىم،
ساقاللىق بۇ بوۋاقلارغا ئەقىل بەخشەتمىدىڭ رەببىم.

قۇلۇڭغا تەس، ساڭا مۇتلەق، ئاتا قىل بىزگە نۇسرەتنى،
ئادالەت شەمشىرىنى بىر قېنىدىن چەكمىدىڭ رەببىم.

«بولمايدۇ» نىڭ مەنىسى بۈيۈك

ئەي، مەزلۇم مىللەتنىڭ مۆتىۋەرلىرى،
سىلەرگە بىر سۆزنى دېمەي بولمايدۇ.
«بولمايدۇ» ئەپسۇسكى لۇغىتىمىزدا،
بۇ سۆزگە تەكرار كۈچ بەرمەي بولمايدۇ.

«بولمايدۇ» سۆزىنى مەشىق قىلىڭلار،
«بولمايدۇ» نىڭمۇ ئېتىبارى بولسۇن.
«بولمايدۇ» نى بىزگە ئۇنۇتتۇرغانلار،
«بولمايدۇ» كۈچىنى ئېسىگە ئالسۇن.

چۈنكى بۇ ھاياتنىڭ مەنتىقى شۇنداق،
«بولدۇ» نىڭ يەنە «بولمايدۇ» سى بار.
«بولدۇ» ئەللىك يىل بەك كۆپ دېيىلدى،
«بولمايدۇ» نىڭ قايتا تىرىلگۈسى بار.

ۋاراقلاپ كۆرۈڭلار كەچمىش تارىخى،
«بولمايدۇ» كۆپلىگەن داھى ياراتقان.
ئۇلارنىڭ ئىچىدە بىرى ماۋزېدۇڭ،
ئۆزىگە بىر مىليارد ئىنسان قاراتقان.

«بولمايدۇ» نى نوقۇل دەڭلار دېمەيمەن،
ھەر سۆزنى ئورنىدا قوللانغان تۈزۈك.
«بولمايدۇ» ئۇنتۇلغاچ بەدەل بەھساب،
بىزگە «بولمايدۇ» نىڭ مەنىسى بۈيۈك.

بىر كۈنى سەن بىلەن قۇچاقلىشىدۇ

يۈزلىگەن ئىلىم ئەھلى ھەر دۆلەتتە،
ئەڭ ئالىي ئىلمى ئۇنۋان ئېلىپ قالدى.
ۋەتەنگە كېتەي دېسە خىتاي يامان،
ئوقۇشنى پۈتتۈردى - يۇ، تىنەپ قالدى.

بىھاجەت سۇغا، دېڭىز - ئوكيانلار،
تامچىلار دېڭىزلارغا سىڭىپ كەتتى.
ئەسلىدە سۇغا تەشنا تەكلىماكان،
تېخىمۇ سۇسىزلىقتىن قۇرۇپ كەتتى.

يۇرت - ۋەتەن ئۇلارغا، ئۇلار ۋەتەنگە
ئۇزاقتىن ئۆز ئارا تەشنا باقىدۇ.
يۇرت سۆيەر يۈرەكلەر تۇيغۇسىز ئەمەس،
ھىجران ھەسرەتتى تولۇپ ئاقىدۇ.

ئۇلار ئۆز خەلقىنىڭ ئارزۇ - ئۈمىدى،
قانداقمۇ يۇرتىدىن يىراقلىشىدۇ.
ۋەتىنىم پەخىرلىك پەرزەنتىڭ ئۇلار،
بىر كۈنى سەن بىلەن قۇچاقلىشىدۇ.

ئاللاھنىڭ ھېكمىتى جىلۋىلىنىدۇ

يايغاندا تاۋۇس قۇشى قۇيرىغىنى،
ئىنساننىڭ كۆزىنى قاماشتۇرىدۇ.
غەلىتە ئاۋازدا غىقىلداشلىرى،
ئەپسۇسكى كۆڭۈلگە غەشلىك بېرىدۇ.

بۇلبۇلنىڭ ساداسى يۈرەككە داۋا،
سايىرسا ئىنساننى مەمنۇن ئېتىدۇ.
زوقلىنىپ ئۇنىڭغا باقماقچى بولساڭ،
كۆرگىنىڭ كۆرۈمسىز قۇچقاچ بولىدۇ.

نەقەدەر مۇكەممەل بولغان بولاتتى،
بۇلبۇلنىڭ ساداسى تاۋۇستا بولسا.
ۋە ياكى تاۋۇسنىڭ ئۇ گۈزەللىكى،
ئاشىقلار كۈيچىسى بۇلبۇلدا قالسا.

ھەيرانمەن دۇنيانىڭ يارىلىشىغا،
بىرىدە بولغىنى باشقىسىدا يوق.
ھەر شەيئى ئىنساننى ئويغا سالىدۇ،
دېمەككى ئاللاھنىڭ ھېكمىتى ئۇلۇغ.

تېڭىگە يېتىلمەس بۇ كارامەتلەر،
ئەقىل ئىگىسىگە دەرس بېرىدۇ.
تەبىئەت قوينىدا ھەر مۆجىزىدىن،
ئاللاھنىڭ ھېكمىتى جىلۋىلىنىدۇ.

ساختا مۇجاھىتقا مەسلەھەت

ئاپىرىن ساڭا ئەي «ئۇيغۇر مۇجاھىت»،
قىتئەدىن قىتئەگە قېچىپ يۈرۈپسەن.
«دۇنيادا خىتاي يوق دۆلەت بارمۇ» دەپ،
ھەر كەتكەن يېرىڭدە سوراپ كۆرۈپسەن.

ئەگەر بۇ دۇنيادىن ئەمەن بولمىساڭ،
قانائەت چىقىرىپ بۇلۇتلارغا قاچ.
ئۇنداق بىر مۆجىزە يارىتالمىساڭ،
ياخشىسى ئادەم يوق قۇتۇپلارغا قاچ.

ھېچكىم پوستانا مۇگدەپ قالمىسۇن

جۇڭگو - چاڭجياڭ دەرياسى شۇئان،
سۈرئەت بىلەن ئەزىم ئاقىدۇ.
بىر كۈن بەلكى تاشقىن بولىدۇ،
يا ئاپەتتىن قۇرۇپ قالىدۇ.

شۇ چاغ بىزگە پۇرسەت كېلىدۇ،
بىز دوستلارنى كۈتۈۋالىمىز.
تارىخلاردىن بىرى يوقاتقان
مۈلكىمىزنى تېپىۋالىمىز.

بىزگە تەدبىر ۋە سەبىر لازىم،
كۈچ بېھۋەدە خوراپ كەتمىسۇن.
بارلىقىمىز ئەتىمىز ئۈچۈن،
ھېچكىم پوستانا مۇگدەپ قالمىسۇن.

ئېسىڭدە تۇت ئاپتاپپەرەسلەر

بارغان يەردە شكايىتىڭ شۇ،
«قانداق ئۇيغۇر يارالغاندىمەن»
گەپ باشلايسەن ئۆز مىللىتىڭگە،
پۈتمەيدىغان نەپىتىڭ بىلەن.

ئەي، تۇز كورلار نامايەندىسى،
ئېيتقىن، ئۆزۈڭ قانچىلىك نېمە؟
ئۇيغۇر ساڭا نېمىلەر بەردى،
سېنىڭ ئاڭا بەرگىنىڭ نېمە؟

بىر چۈننەن مىللەت ئالدىدا،
بار - يوقلىقىڭ بىلىنمەس پەقەت.
خىجىل قىلسا ئۇيغۇرلۇق سېنى،
ئۇيغۇرلۇقتىن دەرھال چىقىپ كەت.

شۇ ئەھۋالدا قالدۇمۇ ئۇيغۇر،
سەن چېنىڭدا نۇمۇس قىلغۇدەك.
ئىكەك بولدۇڭ سەنلەر،
سەن بىلەن
ئىكەكلەندى بۇ ئېزىز مىللەت.

دەردى ئازمۇ ئۇيغۇر دېگەننىڭ،
ھەر تەرەپتە ئەجەل تورلىرى.
ئۆز ئىچىدە مۇناپىقلىرى،
تېخى سەندەك تۆھمەتخورلىرى.

ئاسىيانىڭ ھامىسى بولغان،
مۇھەممەدنىڭ ئۈمەتلىرى بۇ.
ئىنسانلارغا ھۆرلۈك ياراتقان،
ئوغۇزخاننىڭ ئەۋلادلىرى بۇ.

ئېسىڭدە تۇت ئاپتاپپەرەسلەر،
ئۇيغۇرغىمۇ قۇياش تۇغىدۇ.
مىللىتىدىن نومۇس قىلغانلار،
نومۇسغا غەرق بولىدۇ.

ئوغلاقنىڭ سۈنى بۇلغىشى (مەسەل)

تاغ ئىچىدە خىلۋەت جىلغىغا،
سۇ ئىچكىلى بۆرە كېلىدۇ.
خېلى ئۇزاق تۆۋەن تەرەپتە،
سۇ ئىچكەن بىر ئوغلاق كۆرىدۇ.

قورسىقى ئاچ بۆرنىڭ بىردىن
ئىشتىھاسى ئەقىل بېرىدۇ.
- ھەي، ھاماقەت سۈنى بۇلغىما،
دەيدۇ بۆرە ئاگا يۇرىدۇ.

ساددا ئوغلاق سۇ ئىچىۋېتىپ،
- سەن باشتا، مەن ئاياغدا دەيدۇ.
- مېنى تېخى يالغانچى دەمسەن،
دەيدۇ بۆرە ئوغلاقنى يەيدۇ.

مەجهۇل تۇيغۇلار

ئەي، ئاللاھم نېمە ئازاب بۇ،
مېنى قىلدىڭ ئۇلاردىن بىرى.
ياراتمىدىڭ ئۇلارنى مەندەك،
ياكى مېنى ئۇلاردىن نېرى.

مەجبۇرلايدۇ ئۆز قەۋمىم مېنى،
ئۆزى بىلەن كوچىلاشقىلى.
بەزىدە قان ئاغزى - بۇرنىمىز،
جان بېرىمىز بەز تالاشقىلى.

ئۆزىمىزنى ماختاشقا كەلسەك،
كۆككە سىغماس بىز ئاتقان پاختا.
يۇرت سۆيۈشتە ئىگە ئەمەسمىز،
ئىت يالاقنى سۆيگەن ساۋاتقا.

بىزدە دۇنيا چىمپىيونى يوق،
چىمپىيون بىز ھاماقەتلىكتە.
خەق دۇئاچى بىر - بىرى ئۈچۈن،
بىز ئۆز ئارا تۆھمەتچىلىكتە.

باقماي تۇرۇپ تەسلىم بولىمىز،
مىلتىق تۈگۈل كۈسەي تەڭلىسە.
دۈشمەن كۆرمەي مەغلۇپ بولىمىز،
زەربە ئۇرۇپ بىر - بىرىمىزگە.

ھىدايەت قىل بىزلەرنى يارەب،
قەلبىمىزگە نۇرىڭنى تارات.
بىزنى بىزدىن ھىمايە قىلغىن،
ياكى بىزنى قايتىدىن يارات.

نەسەھەتكوي شائىركەن دېمەڭ

ئوقۇپ پارچە - رۇبائىلارنى،
نەسەھەتكوي شائىركەن دېمەڭ.
بىر مۇسبەت مىڭ نەسەھەتتىن،
ئەلا بولۇر دەپتىكەن پەرەڭ.

ئويلانغانى يازدىم ئەسلىدە،
بەك خوشۇم يوق نەسەھەت بىلەن.
مىسرالارنىڭ تەمىنى تېتىڭ،
بىلگەنگە بال مەرىپەت دېگەن.

يارىلانغان ياشلىق ھاياتىم،
دۈشكەلەنگەن ئەزىيەت بىلەن.
دەشنام يېگەچ ناھەقچىلىكتىن،
دوستلۇق قۇرغان ھەقىقەت بىلەن.

كۆرگەنلىرىم چېچىمدىن تولا،
خامان، خامان سەۋدالىرىم بار.
ئەللىك يىللىق ھايات دېڭىزدىن،
سۈزۈپ ئالغان جەۋھەرلىرىم بار.

ئۆلچەنمەيدۇ ئىنسان قەدىرى،
باي ياي يوقسۇل بولۇشى بىلەن.
ئايغىڭدا دۇنيا تىرىشساڭ،
ياراتقاننىڭ قوللىشى بىلەن.

باي دېمەيمەن ئۆزۈمنى ئەمما،
مىسرالاردا بايلىق ياتىدۇ.
قەبرە ئەمەس دىللارغا كۆچمەك،
مىڭ ئۆمۈرگە يېتىپ ئاشىدۇ.

تۇرغۇن ئالماسنىڭ ۋاپاتىغا

شەخسنى كۈيلىمەك ئادىتىم ئەمەس،
بۇ ئەھدىم پەقەتلا سەندە بۇزۇلدى.
ئۆمرۈڭدە قىلمىدىڭ شۆھرەتكە ھەۋەس،
شۆھرىتىڭ قىتئەلەر ئارا تونۇلدى.

ئەي، قوتلۇق ۋەتەننىڭ قەھرىمان نەسلى،
يېڭىلگەن مىللەتنىڭ يېڭىلمەس ئوغلى.
ئۈمىدىسىز دىللارنىڭ ئەي باھار پەسلى،
ئىگىسىز خەلقنىڭ ئىگىلمەس ئوغلى.

خەلقىڭنىڭ چىلىسى سېنىڭ ھاياتىڭ،
چەكتىڭ كۆپ مۇشەققەت نالە قىلمىدىڭ.
دۈشمەننى چۆچۈتتى ھەربىر قارارىڭ،
ۋىجدانغا مۇخالپ يولغا كىرمىدىڭ.

سۈرگۈنلەر، يەكلەشلەر، تۈرمە - قەپەسلەر،
ئىرادەڭ ئالدىدا بىچارە قالدى.
ئۆلۈمگە يۈزمۇ يۈز كەلگەن نەپەسلەر،
بېشىڭ تىك، بېقىشىڭ نۇرانە قالدى.

سەكراتتا ياتقانغا بېرىلگەن قاندى،
ئۇ «ئۇيغۇر تارىخى» بۈيۈك ئەسىرىنىڭ.
تارىختىن ساقلانغان تارىخى شاندى،
ئۇ شانغا جان بەرگەن سېنىڭ قەلىمىڭ.

بىر تۇرغۇن ئالماسنى كۆپ كۆردى بىزگە،
قەلەمگە قارشى مىلتىق قاراتتى.
شان - شەرەپ ياغدۇردۇڭ شەرىپىمىزگە،
بىر تۇرغۇن مىڭلىغان ئالماس ياراتتى.

ئاداققى خەتەردىن بىز ئۆتمەكتىمىز،
تۈن قانچە قارايسا يورۇقلۇق يېقىن.
بىزگە تەس ئايرىلماق سېنىڭدەك ئەردىن،
توختىماس سەن بىلەن ئويغانغان ئېقىن.

بۇ يولدا ياشىدىم، بۇ يولدا ئۆلەي

«ئىستانبۇل دۇنيانىڭ جەننىتى شەھەر،
يېشىللىق دۇنياسى ئاناتولىيە.
بۇ ۋەتەن سېنىڭدۇر، غۇرۇرلان دوستۇم،
قۇچىقى ئوچۇقتۇر تۈرك ئەھلىگە.

خانئەڭرى تەرەپكە ھەسرەتلىك بېقىپ،
يۇرتۇم دەپ يىللارچە چەكمىگىن پىراق.
قۇم باسقان ماكانىڭ ئۇزاققا قالدى،
چۆللەرنى ئۈنۈت، بۇ گۈزەللىككە باق».

«ئەي، دوستۇم، ھېس ئەتكىن تۇيغۇلىرىمنى،
ھەركىمگە ۋەتىنى - ئانا دېمەكتۇر.
ياشىغان يېرىڭنىڭ سۆيگۈسى باشقا،
تۇغۇلغان يۇرتۇڭنىڭ مېھرى بۆلەكتۇر.

بالىنىڭ ئانىغا سۆيگۈسى شەرتسىز،
ئانىنىڭ ئەيىۋى كۆزگە كۆرۈنمەس.
دۇنيادا ئەڭ گۈزەل، مۇكەممەل ئانا،
ئانىنى ئەۋلادى باشقا چۈشەنمەس.

ھەقلىق سەن، تەقدىرۇ قىسمەت تۈپەيلى،
ئەڭ گۈزەل شەھەردە ياشاپ تۇرمەن.
بىراق بۇ ئاللاھتىن بېرىلگەن ئىشىق،
بۇ ئوتنىڭ ئىچىدە يېنىپ كۆيمەن.

باقمەن ئاسماندەك سۈزۈك دېڭىزغا،
ئەكسىدە بىپايان چۆلىنى كۆرمەن.
ماشىنا ئېقىنى ئىچىرە يوللىرىم،
ئويۇمدا توپىلىق يولدا كېزىمەن.

سارايدەك رېستۇران زىياپىتىدە،
خىلمۇخىل تائامغا كۆزۈم قارايدۇ.
ۋە لېكىن بۇرنۇمغا ئانام پۇشۇرغان
مىزىلىك زاغىرنىڭ ھىدى پۇرايدۇ.

قۇملۇقنىڭ چېتىدە بوستانلىق يېزام،
ئۇ يەردە خىتاينىڭ جەبىرلىرى بار.
بالىلىق خاتىرەم قالغان زېمىن ئۇ،
دادام ۋە ئانامنىڭ قەبرىلىرى بار.

سۆيىمەن يۇرتۇمنىڭ چۆل - جەزىرىنى،
سۆيىمەن يايلىقى، بوستانلىقىنى.
سۆيىمەن سۈيىنى، ئورمانلىرىنى،
سۆيىمەن گىياسز تاقىر تېغىنى.

ئىختىيار ئۆزۈمنىڭ ئىلكىدە ئەمەس،
يۈرىكىم يۇرتۇمغا سوقۇپ تۇرىدۇ.
سوقسىغۇ مەيلىغۇ كېچە - يۈ كۈندۈز،
كاۋاپتەك پىزىلداپ كۆيۈپ تۇرىدۇ.

روھىمنى، زېھنىمنى ئالغان كېسەل بۇ،
بۇ ئاشىق ئۆمرۈمنى ئىشغال ئەيلىدى.
يۇرتۇمنى بىر مىنۇت ئۈنۈتالمىدىم،
دەرد چەكتىم بىر كۈنۈم راھەت ئۆتمىدى.

كۈچ - قۇۋۋەت ئاللاھتىن بولمىسا ئىدى،
بۇ ئېغىر يۈكلەرنى كۆتۈرەلەتتىم.
مىللىتىم ئىچىدىن چىققان مەلئۇنلار
ئەزىيەتلىرىگە چىدىيالايتتىم.

مەن بايلىق، گۈزەللىك پىشىدە ئەمەس،
قوي دوستۇم بېشىمغا كەلگەننى كۆرەي.
يۇرتۇمنىڭ ھۆرلۈكى غايەمدۇر مېنىڭ،
بۇ يولدا ياشىدىم، بۇ يولدا ئۆلەي».

ۋە لېكىن...

خەلقىمنىڭ بەزىدە بىخۇتلىشىشى،
يىلان ئۈگىسىغا قولىنى سېلىشى.

سەپەرگە باشقىلار ئۇچاقتا چىقسا،
ئاتامدىن قالغان دەپ ئاتلىق مېڭىشى.

بىر يىللىق ھوسۇلنى كەلكۈنگە بېرىپ،
سائەتلىك ئۇيقۇدىن ھۇزۇرلىنىشى.

ئۆيى ئوغۇرلانسا خىيالىدا يوق،
قولغا تىكەن كىرسە پەريات قىلىشى.

ئەجەل پىچىقىنى ئىزدىگەن قويدەك،
قۇشخانغا ئۆزى كېتىپ قېلىشى.

بىباھا چېنىغا يەتكەندە خەۋپ،
ئەزرائىل ئالدىدا شەپقەت تىلىشى.

ئۆزىگە گۆر - كىپەن ھازىرلىغانلار
شەنگە ساز چېلىپ، ناخشا ئېيتىشى.

ئەگەر ئەيىۋىنى يۈزىگە سالساڭ،
سېنىڭدىن بىر ئۆمۈر نەپرەتلىنىشى.

ئويلسام قەلبىمدە يارا ئاچىدۇ،
نەسھەت قىلدىڭمۇ بىزار بولۇشى.

ۋە لېكىن، ھەممىنى ئۆتۈلدۈرىدۇ،
بىر قېتىم بوۋاقتەك تاتلىق كۈلۈشى.

ئازادلىق مارشى

بىز ۋەتەننىڭ پەرزەنتى،
ۋەتەن ئۈچۈن ياشايمىز.
نومۇسنى قوغداشقا،
ئۆمرۈمىزنى ئاتايمىز.

نەقرات يۇرت سۈتۈڭنى ئاقلانمىز،
ساڭا مەھكۈم باقمايمىز.

نشانىمىز ئازادلىق،
ئۇنى تىلەپ ئالمايمىز.
ئۆلۈم ئەلا قوللۇقتىن،
دۈشمەنگە قۇل بولمايمىز.

نەقرات يۇرتنى نۇرغا بۆلەيمىز،
ياكى ئۆلۈپ تۈگەيمىز.
ئىلگىرىلەش بار، قايتىش يوق،
يا ئۆلۈم يا ئازادلىق.
ۋەتەن ياۋدىن قۇتۇلماي،
بىزگە ھارام ھاياتلىق.

نەقرات قولغا كەلمەي ئازادلىق،
ياشنىمايدۇ ھاياتلىق.

بىزگە ئەجداد مىراسى،
بەش مىڭ يىللىق دىيار بۇ.
ئازاد ياشاش مەڭگۈگە،
مىللەت بەرگەن قارار بۇ.

نەقرات ياشساق ھۆر ياشىمىز،
ھۆرلۈككە جان ئاتايمىز.

مەن سەندىن سېنى سورۇدۇم

ھەر دائىم،

مەن سەندىن سېنى سورۇدۇم،

بىلىمەن، دەيدىڭ.

ھاياتىڭ بويى،

مەن كىم؟

ئۆزۈمنى بىر بىلەي دېمىدىڭ.

سەنمۇ بەئەينى ئاتاڭغا ئوخشاش،

ھېچ نېمە بىلمەيلا ئۆمۈر تۈگەتتىڭ.

بالىلىرىڭ قالدى.

ئۇ سەبى - مۇبارەكلەرگە

ۋە سىتتىڭ نېمە بولدى؟

نېمە ئۆگەتتىڭ؟

ئېست...

ئېست...

ئېست...

بىر قېتىم كەلدىڭ بۇ دۇنياغا،

بىر قېتىم كەتتىڭ؟

كەلدىڭ ئەمما،
كەلمىگەندەك،
ۋە ياكى كۆلەڭگۈدەك شەپسىز كەچتىڭ.
بۇ ئالەمگە،
كەلگىنىڭ، كەتكىنىڭ ھەقىقەت بولسا،
بالىلىرىڭنىڭ كۆز ياشلىرى سۈمكىن، دېمە،
كەچۈرۈلمەس گۇنادا كەتتىڭ.

مۇھەببەتنى سورىغانلارغا

مۇھەببەت نېمە دەپ سوراپسەن مەندىن؛
ئاچچىق ۋە تاتلىقنىڭ يۇغۇرۇلۇشى.

بەزىدە نەپەسنىڭ توختىشى، بەزىدە
يۈرەكنىڭ فونتاندەك ئوخچۇپ ئېتىشى.

بەزىدە ئۆزۈڭنى سىز سەن كۆكتە،
بۇ دېمەك بەختنىڭ قۇشتەك ئۇچىشى.

گاھ چاقىسا قەلبىڭدە ھەسرەت چاقمىقى،
كۆزۈڭدە كۆرۈلۈر يامغۇر يېغىشى.

بۇلارنى ھاياتتا ياشىمىغان يوق،
مۇھەببەت، سۆيگۈ ۋە ھېس تۇيغۇ ئىشى.

مۇھەببەت بولمىسا ياشنامى دۇنيا،
بولاتتى ھاياتنىڭ نورمال ئېقىشى.

سەۋەبى مۇھەببەت، بىلسەڭ قۇياشنىڭ،
سەھەردە چىقىشى، ئاخشام پېتىشى.

كۆڭلۈم

ۋەتەن دەپ ۋەتەندىن ئايرىلىپ چىقتىم،
بۇ يولغا مېنى سەن ئۈندىدىڭ كۆڭلۈم.
چىقتىم - يۇ، ۋەتەنسىز ئۇ كۈندىن بېرى،
ئەجىبا بىر قېتىم كۈلمىدىڭ كۆڭلۈم.

تاغلار دەك مۇشكىلات ئاستىدا قالدۇق،
زەررىچە مەيۈسلۈك تۇيىمىدىڭ كۆڭلۈم.
پۈتۈلدەك تىپىشتى دوست - دۈشمەنلەر،
مېنى ھېچ جاۋابكار كۆرمىدىڭ كۆڭلۈم.

ۋە لېكىن، ھەر زامان سۇلغۇن ۋە مەيۈس،
گۇناھسىز مەھبۇستەك سۈكۈت قىلسەن.
سىلكىنسە تۈزۈشتىن قورققان چېچەكتەك،
شەپسىز، تىۋىشىسىز يەردە كېزىسەن.

كۆپەيگەن ياراڭنى كۆپەيتىپ يەنە،
دەرد بىلەن ئۆزۈڭنى تىلغىما كۆڭلۈم.
ماتەملىك ئاندىك تەنھا ئولتۇرۇپ،
كېچە - يۇ، كۈندۈزى يىغلىما كۆڭلۈم.

قىزارغان گىردە...

كونا كوچىغا يېڭى كوچىلار،
ئەسكى مەلىگە كۆركەم مەلىلەر،
قوشۇلۇپ زورايدى بۇ بۈيۈك شەھەر.
كوچا ۋە يوللاردا موتۇر ساداسى،
ماشىنىلار لۆمشۈپ ئاقىدۇ.
يىللاردىن بېرى،
تەقدىرۇ تەلەي،
بۇ تاغلىق شەھەرگە كۈلۈپ باقىدۇ.
شەھەرنىڭ چېتىدە،
خارا بىلىقتا،
ئەسكى تام تۈۋىدە بىرى ياتىدۇ.
ئۈچ كۈندىن بېرى،
بەزى ھۇشىدىن كېتىپ،
بەزى ھۇشىغا كېلىۋاتىدۇ.
قىزىتمىسى گاھىدا چۈشۈپ،
ۋە گاھىدا ئۆرلەۋاتىدۇ.
بۇ مەسۇم يىگىت،
ھە، ئۇنىڭ ئىسمىمۇ مەسۇم،

بەلكى،

ئۆيدىن ئۇزاقتا ئۆلۈۋاتىدۇ.

ئاستا - ئاستا ئېچىلدى كۆزى،

مۆجىزىمۇ بۇ،

ئېگىز قاپاق تېرەك ئۈچىدا،

قىزىرىپ پىشقان،

بىر گىردىنى كۆرۈۋاتىدۇ.

مەسۇم سۆيۈندى،

تەبەسسۇم قىلىشقا ئىنتىلدى - يۇ، ئۇ،

ئەمما ھالى يەتمەيۋاتىدۇ.

ھالسىز - ھالسىز يۈمۈلدى كۆزى،

قىزارغان گىردە،

سۇدا شەپسىز ئۈزگەن بىلىقتەك،

ئۇنىڭغا يېقىنلاپ كېلىۋاتىدۇ.

مەسۇم قۇياشنى،

قىزىرىپ پىشقان،

دۈگىلەك گىردە دەپ ساناۋاتىدۇ.

ئۈچتە بىرى بۇ شەھىت شەھەرنىڭ
بوۋىسىنىڭ يايلىقى ئىدى،
تەكلىماكاننىڭ ئۇ بىر چېتىدىن،
چۆل كىزىپ،
تاغ ئېشىپ چىقىپ كېلىشى،
ئۈنتۈلغان مىراسنىڭ تاماسىمىدى؟
زىدىلا،
ئۇنىڭ مەقسىتى،
بېشىغا بالالار ئاقتۇرۇش ئەمەس.
ئارزۇ - نىيىتى،
پۇل تېپىش ئىدى،
سۆيگەن ئايالى،
ئىككى بالىسى - كۆز قارچۇقلىرىغا،
گىردىنى تويغۇدەك يېگۈزۈش ئىدى.
ھەممىنىڭ كۆزىدە چۈنكى بۇ شەھەر،
پۇلنىڭ بۇلىقى،
ياكى بولمىسا،
بۇ چەكسىز زېمىننىڭ قايىمىقى ئىدى.
مەسۇمنىڭمۇ ھەم،
بەخت يولىدا
ۋۇجۇدىدىكى جىسمانى كۈچى،
ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى يايلىقى ئىدى.

ئاھ، ساددا مەسۇم،
مەسۇم قەلب سەن.
ئۈرۈمچىدەك تاشلىق شەھەردە،
باغرى تاشلاردىن،
سېنىڭ ئۈچۈن ئىش چىقارمىدى؟
ئۈچ كۈندىن بېرى،
سۇ ئىچمىدىڭ، يان يېمىدىڭ.
سېنى يوقلاپ ھېچكىم كەلمىدى.
ساڭا ھەمرا بولۇپ،
ساڭا ئوخشاش سېنىڭ يېنىڭدا،
ئاچ ۋە ئاغرىق ياتقان ئىشتىنى،
دوختۇرلىرى ئېلىپ كېتىشتى.
بۇ ئىشلارغا ئەقلىڭ يەتمىدى،
ئوي - پىكىرلىرىڭ،
خۇددى چىگىش يىپتەك چىگىشتى،

قىزارغان گىردە،
ئۇنىڭغا يېقىنلاپ كېلىۋاتىدۇ.
مەسۇم كۆزىنى،
دۇنياغا تەكرار ئاچالماس بەلكىم،
ئەمما بۇرنىغا،
مىزىلىك پىشقان گىردىنىڭ ھىدى،
گۈپۈلدەپ - گۈپۈلدەۋپ كېلىۋاتىدۇ.

ئاللاھ بېرەر بەلكى بىزدە يوقنى ئىستىسەك

باشلىرىمىز كىچىكلىدى، قالدى تۇخۇمدەك،
قورساقلا، گۈمبەز.
دۈشمەنلەرگە بولدى جەننەت يۇرتىمىز شۇگا،
بىزلەرگە قەپەس.
ئارىمىزدىن باشچى چىقسا بېشىنى ئىستەپ،
قېلىچ بىلەيمىز.
يات قول بىزنى كاپاتلىسا سانايىمىز شىپا،
كۈلۈمسىرەيمىز.
مەسچىتلەردە بەسلىشىمىز مۇسۇلمانلىقتا،
ئاللاھ قۇلىمىز.
تاشقىرىدا ھۆكۈمەتنىڭ ئەمرى بۇ دەيمىز،
كاپىر بولىمىز.
تارىخ دېسە سۆز ئاچمىز ھۇندىن - ئۇغۇزدىن،
قاناق قاقمىز.
بۈگۈن كىم سەن؟ دەپ سورىسا جاۋاب يېرىگە،
يەرگە پاتىمىز.
توي - نەزىرگە باغاق كەلسە پولو تەرەپكە،
تولۇپ ئاقمىز.
كوچىلاردا قول ئۇزاتقان يېتىم - يېسىرگە،

تەتۈر باقىمىز.

ئۆلۈۋاتقان بىر قوشنىمىز ياردەم ئىستىسە،

بانا تاپىمىز.

بەش تىيىنلىق پايدا كۆرسەك دوزاخ تەرەپتە،

جاننى ئاتىمىز.

بىرسى بىزدىن بېيىپ كەتسە ئاللاھتىن ئاگا،

ئۆلۈم تىلەيمىز.

سۆزىمىزنى رەت قىلسا بىر پەرىشتىدەك قىز،

ئۇ بۇزۇق دەيمىز.

پويىز - پويىز ماللىرىمىز كېتىۋاتىدۇ،

خەۋرىمىز يوق.

بىر كۆچەتكە ئىككى قوشنا قان تۆكۈشمىز،

سەبىرىمىز يوق.

نە دە ئىدۇق، نە دە قالدۇق، قانچە تال قالدۇق،

بۇنى بىلەيلى.

ئاللاھ بېرەر بەلكى بىزدە يوقنى ئىستىسەك،

ئەقىل تىلەيلى.

تۇرۇڭلار! ئەي، مېغىلدىغانلار

تۇرۇڭلار! ئەي، جۈمۈلىدەك مېغىلدىغانلار،
ئىشلىدۇق دەپ سەھەر - ئاخشام قىمىلدىغانلار.
بىر - بىرىگە غەزەپلەنسە بۆرە مىسالى،
خىتاي كۆرسە يۈرەكلىرى جىغىلدىغانلار.

ۋەتەن كەتتى، ھوقۇق كەتتى، ئازادلىق كەتتى،
يۇرتىمىزدا نېمە بولسا ئالدى تۈگەتتى.
ئۇردى، سوقتى، دۈشكەللىدى كېچە - يۈ كۈندۈز،
باش ئەگكەننى قورقاق، يۈرەك كېسىلى ئەتتى.

يارىلىشتا ئەسلى ئادەم ئەمەسمىدۇق بىز،
ئادەم بولساق ئادەمدەك كۈن كۆرمەسمىدۇق بىز.
بىزنى ھايۋان كۆرگەن ۋەھشى ھايۋانغا قارشى،
شەنمىزنى قوغداش ئۈچۈن ئۆلمەسمىدۇق بىز.

بىزنى، بىزنىڭ ھالىمىزنى دۇنيا بىلىدۇ،
تەككىمىزنى، سانىمىزنى دۇنيا بىلىدۇ.
يۇرتىمىزنى، تارىم، جۇڭغار گاز دېڭىزى ۋە
نېفىت ئولپىئانىمىزنى دۇنيا بىلىدۇ.

قىزارسۇن

سەن قىزارما، سەن بىلەن يۈرمىگەنلەر قىزارسۇن،
قېلىپچىڭغا بىلەي تاش بەرمىگەنلەر قىزارسۇن.

ئۇلار ئۈچۈن تەر تۆكتۈڭ، شەرىپىگە قان تۆكتۈڭ،
ئۆيى يانسا ئوتقا سۇ تۆكمىگەنلەر قىزارسۇن.

ۋەتىنىم دەپ ۋەتەننى گۆش شىلىغاندەك شىلىپ يەپ،
ۋەتىنىنىڭ دەردىنى چەكمىگەنلەر قىزارسۇن.

شەھىدلەردىن بىزلەرگە ئامانەتتى يېتىم - تۇل،
كۆرۈپ تۇرۇپ ئۇلارنى كۆرمىگەنلەر قىزارسۇن.

كۆيۈۋاتسا بۈگۈنى، كۆيۈۋاتسا كەلگۈسى،
كۆرۈپ تۇرۇپ يۈرىكى كۆيىمىگەنلەر قىزارسۇن.

چېنىڭ كۆردۈڭ ئۇلارنى، شەرتسىز سۆيدۈڭ ئۇلارنى،
ئۆزلىرىنى ئۆزلىرى سۆيىمىگەنلەر قىزارسۇن.

مىللىتىم دەپ كۆيىگەننى، ئاللاھىم دەپ ئۆلگەننى،
سەير ئېتىپ، نومۇستىن ئۆلمىگەنلەر قىزارسۇن.

كېلىدۇ

چوبانسىز پادىلار تارقاق كېلىدۇ،
تارقاققا بالالار قات - قات كېلىدۇ.
بۈركۈتلەر قوغلانغاچ ماكانى تاغدىن،
قاغىنىڭ شاتلىقى قاق - قاق كېلىدۇ.
بۇلبۇللار ئېلىنغاچ قەپەزگە باغدىن،
پاقىنىڭ ناخشىسى غاق - غاق كېلىدۇ.
قەھرىمان نەسىللەر ئازايغاچ يۇرتتا،
ئون ئەردىن توققۇزى قورقاق كېلىدۇ.
شۇڭلاشقا بۆرىنىڭ ئاچقاندا قارنى،
كۆزىگە ھەر ئۇيغۇر ئوغلاق كېلىدۇ.
بىز خەقتىن ھالاۋەت سۈرمەك ئىستىگەن
ساپاسىز ئىنسانلار يالتاق كېلىدۇ.
ياراقسىز قالغاچقا پۈتكۈل ئاھالە،
ئەقىللىق باشلارغا سىرتماق كېلىدۇ.
ئۆلمەكتىن پۈتمىگەن ئەلدىن ئېسىمگە،
يىلتىزى ياشارغان توغراق كېلىدۇ.
ئانىلار ئۈستىدە ئاخىرقى ئۈمىد،
ئۇلارنىڭ قولىدىن تۇغماق كېلىدۇ.

قان ئاقتى، جان كەتتى ھەددى - ھېسابسىز،
ئەھدىمىز بۇ ئېزىز تۇپراق كېلىدۇ.
بېرىلگەن بەدەلگە بىر كۈن ئاخىرى،
ھاۋارەڭ ئاي - يۇلتۇز بايراق كېلىدۇ.

يېڭى بىر دۇنيا تۇغۇلۇۋاتىدۇ

يېڭى بىر دۇنيا تۇغۇلۇۋاتىدۇ،
كۆرۈلمىگەن مۆجىزىلەر كۆرۈلۈۋاتىدۇ.
يېتىم - يىسىرلەرنىڭ قەلبىدە ئۈمىد،
چىرايلىرى كۈلۈۋاتىدۇ.

يېڭى بىر دۇنيا تۇغۇلۇۋاتىدۇ،
بىزنى كاپاتلاۋاتقانلارنىڭ يۈزىگە
كاپاتلار تۇرۇلۇۋاتىدۇ.
شۇڭا كىلەڭسىز يەلماۋۇزلار،
پەرىشان بولۇپ ئۈزۈلۈۋاتىدۇ.
يالغان كۈلۈشكە ئىنتىلىدۇ - يۇ،
قاياقلىرى تۇرۇلۇۋاتىدۇ.

يېڭى بىر دۇنيا تۇغۇلۇۋاتىدۇ،
كونا خەرىتىلەرنى تەكرار سىزىشقا،
يېڭىدىن ئېھتىياج تۇغۇلۇۋاتىدۇ.
بۇ غايە ئۈچۈن،
تەپەككۈرلار سۇرۇلۇۋاتىدۇ.
بەزىلەر سۈكۈتتە كۆرۈنىدۇ - يۇ،

ھاۋاسزلىقتىن ،
نەپەسلىرى بۇغۇلۇۋاتىدۇ .
بىراق ،
چۆچىرىنى خام سانماق خاتا ،
چۈنكى ،
ھەر پەردىنىڭ ئارقىسىدا بىر مەخپى پىلان ،
مىگىر تىزاق بىلەن قۇرۇلۇۋاتىدۇ .
كۆپىنچە ھالدا ،
يېڭى بىنالار ،
ئەسكى تاملىق بۇزۇلۇپ قورۇلۇۋاتىدۇ .
دۇنيا - دەۋردىن ،
ھەتتا ئۆزىدىن ،
خەۋەرسىز ئەسكى تام تۈۋىدە ئۇخلىغانلارنى ،
ھەر زامان پاجىئە كۈتۈۋاتىدۇ .

يېڭى بىر دۇنيا قۇرۇلۇۋاتىدۇ ،
ئادالەت يېڭىدىن تۇغۇلۇۋاتىدۇ .
شۇنى بىلىڭلار ،
نېفىت دېڭىزى تەكلىماكاندا ،
يېڭى بىر بايراق ،
ئۇزاقتىن يېقىنلاپ كۆرۈنۈۋاتىدۇ .

بوۋاق ئەمەس بايراقتۇر ئۇلار

قوللىرىمغا ئالدىم بوۋاقنى،
يۈرىكىمدە ئەۋلاد سۆيگۈسى.
بىر يۇرت ئەمەس دۇنياغا بەدەل،
ۋىلىق - ۋىلىق تاتلىق كۈلكىسى.

ئالتە ئايدۇر ئارزۇلىغىنىم،
ئالتە ئايلىق بوۋاقنى كۆردۈم.
بوۋاقنىڭ كۆز قارچۇقلىرىدا،
ئاي يۇلتۇزلۇق بايراقتىن كۆردۈم.

بايراق - بايراق ھۆرلۈك بەلگىسى،
بولدى ئاڭا كۆپ جانلار پىدا.
جان بەرگەندە بايراق دەپ ئاتا،
بوۋاق ئىدى ئانا قارىندا.

ئۆلتۈرۈلدى، ئۆلدى ئاتىلار،
دېيىشتىلەر يوقالدى بايراق.
ئاي - يۇلتۇزلۇق بايراق ئەمەسمۇ،
قولۇمدىكى بۇ سەبى بوۋاق.

بۇ ۋەتەنگە ئۇيغۇر ئانىلار،
ھەر يىل يېڭى بۇۋاق ئانايدۇ.
بوۋاق ئەمەس،
يىقىلغان بايراق
يەرلىرىگە بايراق قادايدۇ.

سىزنىڭ

دېدۇق؛ باشقا خەلقلەر بىز، دېدى؛ يوق خەلقىڭىز سىزنىڭ،
دېدۇق؛ زەپمۇ زۇلۇم چەكتۇق، دېدى؛ بۇ بەختىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ بىزلەرمۇ سىزلەردەك يۇرت سورساق بولۇپ كادىر،
دېدى؛ دېھقان بولۇپ ئۆتمەك شەرەپلىك كەسپىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ ھېچ بولمىسا سىزد، ئىشلەيلى زاۋۇتلاردا،
دېدى؛ تېخنىكۋى ئىشقا يېتەرسىز ئەقلىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ سىزدەك ئېگىز بىنا، يېڭى ماشىنا ئىستەيمىز،
دېدى؛ بىز يەپ، سىز كۆشەيسىز بۇ، بىزدىن پەرقىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ خار كۆرمە، دۇنيادا ياشايلى بىزمۇ ئىنساندەك،
دېدى؛ سىزلەرگە جەننەت بار، ئۇ دۇنيا ئەتىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ يەكلەپ، ئۆگەيلىيسىز، ھوقۇق ۋە ھەققىمىز نەدە؟
دېدى؛ بىزلەرگە بويسۇنماق مۇقەددەس ھەققىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ بۇنداق كېتىۋەرسە بۇ مىللەت پارتلىغاي بىر كۈن،
دېدى؛ بىر پۇھ بىلەن ئۆچكەن كۆپۈكتۈر قەھرىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ بۇ يۇرت - ۋەتەن بىزنىڭ ياشارتقان نەسلىمىز بىزنىڭ،
دېدى؛ بىز قان تۆكۈپ ئالدۇق، يوقالدى ھەققىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ كۈن تۇغىدۇ ئاخىر، كېچە قانچە ئۇزاق بولسۇن،
دېدى؛ باش تارتىشىڭىز پۈتكۈل تۈگەيدۇ نەسلىڭىز سىزنىڭ.

دېدۇق؛ بىزنى سىلاپ - سىپاپ ۋە ياكى قورقۇتۇپ قىيناپ،
تۇتۇپ قوي قوزىسىدەك يەپ تۈگەتمەك قەستىڭىز سىزنىڭ.

دېدى؛ مىلياردلىغان كۆزلەر بېقىپ تۇرغاچقا سىز، بىزگە،
شۇڭا بىردىن يۇتالمايمىز، بۇ دۇنيا سەھنىڭىز سىزنىڭ.

ئەگەر شۇنداق ياشاۋەرسەك

ھايات بىرىگە جەننەت، بىرىگە ۋاپاسىز،
بىرىگە ساراينۇ قەلئە، بىرى پائاسىز.

بىر ئۆمۈر ئىشلىگەن بىرى بىر نانغا قەرز،
بىرى مىڭنىڭ رىسقىنى توپلار چاپاسىز.

بۇ دۇنيادا بەزى جانلار مىليون جانغا تەڭ،
بىرى ئۈچۈن مىليون قۇربان كېتەر گۇناسىز.

تەڭسىزلىكتىن سۆز ئاچتۇقمۇ دەيدۇ بەزىلەر،
بەندىلەردە خاتا بولۇر، ئاللاھ خاتاسىز.

تۈگەيمىز يەپ دۇنيانى ۋە بىر - بىرىمىزنى،
ئەگەر شۇنداق ياشاۋەرسەك دىنسىز - خۇداسىز.

مۇسۇلمان بۇ ئايەتنى بىر بىلسە ئىدى

مەن مۇسۇلمان دەپ ماختىنىپ ئۆتىمىز،
نەگە باقساق پەرىشان ھالى - كۈنىمىز.

قۇرئاننى خىرىستىئان، يەھۇدى ئالدى،
مۇسۇلمانغا سەللە ۋە جەيناماز قالدى.

غەربتە پۇل بار، كۈچ بار، تەرەققىيات بار،
بىزدە كۆز يېشى بىلەن پىتنە - پاسات بار.

غەربتە ئاچلىق نېمە، بىلىمگەنلەر كۆپ،
بىزلەردە كوسار كىيىپ كۆرمىگەنلەر كۆپ.

قەيەردە نېفىت بار، ئۇ يەردە چېدەل بار،
مۇسۇلمان قېنىدىن ھېسابسىز بەدەل بار.

مۇسۇلمانغا ئۆز يۇرتىدا ئەركىنلىك يوق،
مىڭى ئاچ، ئۇنىڭ بەدىلىگە بىرى توق.

مۇسۇلمان پادىشانى دادا بىلىدۇ،
پادىشاھ ئۆز خەلقىنى پادا بىلىدۇ.

مۇسۇلمان بەخت دېسە غەربكە باقار،
مۇسۇلماننىڭ بايلىقى غەربكە ئاقار.

مۇسۇلمان مۇسۇلمانغا قېلىچ بىلەيدۇ،
قاچقىنى غەربتىن پانا تىلەيدۇ.

كىنۇدا غەربلىكلەر كەزسە پەلەكتە،
مۇسۇلماننى كۆرسىتەر تۆگە، ئېشەكتە.

دۇنيانى غەربلىكلەر ئۇتۇۋاتىدۇ،
مۇسۇلمان تۈكرىكىنى يۇتۇۋاتىدۇ.

مۇسۇلمان ھەر نەرسىدىن مەھرۇم قېلىپلا،
جەننەتكە ئۇلاشماقچى ناماز قېلىپلا.

ئاللاھنىم «ئىشلىگەنگە بېرىمەن» دېدى،
مۇسۇلمان بۇ ئايەتنى بىر بىلسە ئىدى.

ھەممە يوقلار، يوقالماس ئاللاھ

ئەركەك قانمايدۇ ھېچ ۋاخ ئايالغا،
ئۇنىڭ تەمىنى ياراتقان ئاللاھ.
مۆجىزە بىلەن ئىنسان نەسلىنى،
پۈتكۈل دۇنياغا تاراتقان ئاللاھ.

قۇياشنى، ئايىنى، يۇلتۇزنى، يەرنى،
بارمۇ باشقا بىر پىقىراتقۇچى.
يېشەلمەس ئەقىل بۇ ئىنتىزامنى،
ياراتقۇچىدا سىرنىڭ ئاچقۇچى.

مىللەتنى، دىننى ئاللاھ ياراتتى،
يوقال دېگەنگە يوقالماس ئاللاھ.
قارشى كەلسە گەر ئاللاھقا جاھان،
ھەممە يوقۇلار، يوقالماس ئاللاھ.

تىل ۋە ۋەتەن

تىلىڭىزنى، ۋەتەننى،
ھەر نەرسىدىن چوڭ بىلىڭ.
بولسا ۋەتەن، تىلىڭىز،
بەختىڭىزنى ئوڭ بىلىڭ.

ۋەتەن سىزگە قالقاندۇر،
تىلىڭىزنى ئوق بىلىڭ.
ئۇنىڭدىن مەھرۇم بولسىڭىز،
ئۆزىڭىزنى يوق بىلىڭ.

ۋەتىنىم سېنىڭ ئۈچۈن، بىزنىڭ ئۈچۈن

ۋەتىنىم ۋەتەندىشىڭ تۇرۇقلۇق بىز،
بىز سېنىڭ ۋەتەندىشىڭ دېيەلمەيمىز.
ئىسمىڭنى تىلغا ئېلىش ياساق بىزگە،
قوينۇڭدا ئەركىنىگەنە يۈرەلمەيمىز.

ساڭا جان بەرگەنلەرنىڭ قەبرىسىگە،
تەپ تارتماي كۈندۈزلىرى كېلەلمەيمىز.
بۇلغايىدۇ ئىپتىتىڭنى بىنامۇسلار،
خەپ دەيمىز، ئەمما زۇۋان سۈرەلمەيمىز.

بىلىمىز سېنىڭ بايرام كۈنلىرىڭ بار،
بايرامدا بايرامدىن سۆز ئېتەلمەيمىز.
بېشىڭغا كەلگەنلەر دەپ تۈگەتكۈسىز،
سەن ئۈچۈن ئاشكارا ياش تۆكەلمەيمىز.

ۋەتىنىم سېنىڭ ئۈچۈن، بىزنىڭ ئۈچۈن،
جاللاتتىن مېھرى - شەپقەت كۈتەلمەيمىز.
ئۆلگەندە ئۆلتۈرۈشنى ئۆگەنمەستىن،
ئۆلۈمگە بويۇن ئىگىپ ئۆتەلمەيمىز.

راست ۋە يالغان

راست دېگەن نومۇسچاندۇر قىزىرىدۇ،
يالغان - زە، قىزارمايدۇ، بىزىرىدۇ.
نومۇسسز كۆپ بولغان بۇ مەيدانلاردا،
كۆپىنچە راست - يالغانغا ئىزلىنىدۇ.
كېيىگەندە يالغان راستنىڭ لىباسىنى،
ھەتتاكى تارىخ خاتا يېزىلىدۇ.
كۈن كېلىپ ھەر ئىككىسى ئوتقا چۈشسە،
قايسى مىس، قايسى ئالتۇن سېزىلىدۇ.
ۋە ياكى ئۆتۈپ ئۇزاق دەۋر - دەۋران،
راست - يالغان خارابىسى قېزىلىدۇ.
ھەقىقەت پارلاپ تەكرار كۈن نۇرىدا،
تارىخى مۇزىلارغا تىزىلىدۇ.
يالغانغا قۇربان كەتكەن راستلار ئۈچۈن،
كۆرگەنلەر ئېچىنىدۇ، ئۈزۈلىدۇ.
يالغان، كۈچ،
راست - ۋىجدان،
بۇ ئۇقۇملار
ئىنسانلار ئۇيۇغىدا سۈزۈلىدۇ.

قەلبلەر راستقا ئىگە چىقالسىلا،
بۇ دۇنيا بۇزۇلمايدۇ، تۈزۈلىدۇ.

قانداق ئىسىم ئۇيغۇن ئۇلارغا؟

ئاجايىپ ئىنسانلار بار ئارمىزدا،
 يېسە،

ئىچسە،

ئوينىسا راھەت ئالىدۇ.

ئويلمايدۇ ئۇلار،

ئويلاشقغۇ ئەقىل لازىم.

ئويلاش خىيالغا كىرىپ - چىقمايدۇ؛

سىڭلىسىنىڭ ئىپپەت - نومۇسىنى

قايسى نومۇسىز بۇلغاۋاتىدۇ؟

قېرىندىشىنىڭ بېشىنى تەندىن

ئاجرىتىپ كىملەر،

توپتەك ئېتىپ ئويناۋاتىدۇ؟

بىر ئەسىرنىڭ ھارغىنلىقىدا،

مۇكچەيگەن دادىلىرىنى،

قايسى يات تايىپە خارلاۋاتىدۇ؟

تەكلىماكان بويلىرىدا،

قۇرىغان بۇلاقلاردەك،

يىغلاپ - يىغلاپ كۆزى قۇرىغان

ئانىلارنى،

كۆز ئالدىدا بالىلىرىغا كېلەپچە سېلىپ،
كىملىرى يۈرەكلىرىنى داغلاۋاتىدۇ؟
ھىمايسىز، چارەسىز كېلىن،
ئۆزىنىڭ ئايالى، ياكى ھەدىسى،
ئوۋچىدىن ئۈرۈنگەن كىيىك مىسالى.
قېچىۋاتىدۇ...
ئاللاھتىن پانا تىلەۋاتىدۇ...

ئارقىدا جاللات،
نېمىشكە ئۇنداق قولىدا پىچاق،
ئۇنىڭ قارىندىكى مەسۇم بوۋاقنى،
قۇرئان كەبى مۇبارەك جاننى،
قورساقنى يېرىپ چىقىرىش ئۈچۈن،
جان - جەھلى بىلەن قوغلاۋاتىدۇ؟

.....

بۇلارنى كۆزلىرى كۆرۈۋاتىدۇ،
ئەمما ۋىجدانى سەزمەيۋاتىدۇ.
مىللىتىنىڭ دەردىدىن قېچىپ،
يوقسۇل خەلقنىڭ ئالدىدا،
ئۆزلىرىنى كۆز - كۆز قىلىشقا،
پۇللىرىنى بەھۈدە قىلىپ،
كۈلۈپ، يەپ - ئىچىپ ئويناۋاتىدۇ.

تەڭرىتاغدىن ئىلى، تارمىغا،
سۇ كۆرۈنگەن كۆز ياش ئاقدۇ.
ئەمما بۇ دوستلار،
غەمسىز - غەمسىز كۆشەپ ياتىدۇ.
قانداق ئىسىم ئۇيغۇن ئۇلارغا،
نېمە دەپ ئاتايمى،
مەن ئۇلارنى ئېشەك دەپ دېسەم،
ئېشەك مەندىن رەنجىپ قالىدۇ.

ۋەتەن ئۈچۈن

بەزىلىرىمىز ۋەتەنگە قالغان بولدۇق،
خەنجەر يەپ ۋەتەنگە يىقىلدۇق.
بەزىلىرىمىز ۋەتەننىڭ يۈرىكىگە خەنجەر بولدۇق،
ۋەتەنگە مەلئون ئېقىتتۇق.
ئەسىرلەردە كېچىلەر بولدى.
بەزىلىرىمىز ئۈخلىدۇق،
بەزىلىرىمىز ئالاھىتىن يۈرۈقلۈك تىلىدۇق،
بەزىلىرىمىز كۆرمەي ئىزىقتۇق.
بۇ ۋەتەن ئۈچۈن،
قانچە قېتىملاپ قۇياش تۇغۇلدى،
بەزىلىرىمىز ئۇنىڭ يۈزىدە داغ بار دېدۇق.
بەزىلىرىمىز قۇياشنى پاتۇردۇق،
پاتۇرۇشقا تىرىشتۇق،
پاتقۇچە قېرىشتۇق.
بەزىلىرىمىز ۋەتەن ئۈچۈن ئېتىشتۇق،
بەزىلىرىمىز،
ۋەتەن ئۈچۈن ئېتىشقانلار بىلەن ئېتىشتۇق.
ئېتىشىشقا كۈچىمىز يەتمىگەندە،
پىتنە قىلىشتۇق.

بەزىلىرىمىز گىغۇ ۋە دە قىلىنغان جەننەت بار،
بەزىلىرىمىزگە بۇ ۋەتەندە ئەبىدى خاتىرە.
ئەمما بەزىلەر،

ۋەتەن يىغلىسا پىخ - پىخ كۈلۈشتۈق،
ۋەتەننى رەنجىتىپ،

ۋەتەن دۈشمىنىنى سۆيۈندۈرۈشتۈق
بۇ ۋەتەنگە زەھەر يۈتتۈرماقتىن،
نېمە قازاندۇق؟

كىمگە ياراندىق؟

نېمىگە ئېرىشتۈق؟

بەلكى

ئادەمنىڭ كۆزى،
ھەر نەرسىنى كۆرەلەيدۇ.
ئەمما، ئۆز يۈزىنى كۆرەلمەيدۇ.
ئادەملەرنىڭ،
خاتا - سەۋەنلىكلىرىنى يۈزىگە سالساڭ،
كۆپىنچىسى،
ھەزىم ئېتەلمەيدۇ.

بەلكى،
بۇ پەلەكنىڭ چارقى،
بۇ يۈزدىن تۈزەلمەيدۇ.

ھېسابنى ئالمىز باشتىن

بۇ مىللەت ئۇيۇلتاشتى،
يۇرتتۇزلىق نىپاق چاچتى.
ئىماندىن نەپسىمىز ئاشتى،
ۋەتەننىڭ ئامىتى قاچتى.
ساراي چاقتۇق، سېپىل يىقتىتۇق،
ختاينى چاقىرىپ چىقتۇق.

دەسلەپتە ئىمان كەتتى،
ئارقىدىن ۋەتەن كەتتى.
بايلىقلار تالان كەتتى،
ئازادە زامان كەتتى.
بىز - بىزگە كۈرەش ئاچتۇق،
بىز - بىزدىن ئۇزاقلاشتۇق.

ساتقىنلار ساداقەتتىن،
جاللاتلار ئادالەتتىن،
ئوغرىلار ساخاۋەتتىن،
دىنسىزلار دىيانەتتىن.
ۋەز ئېيتىسا سۈكۈت قىلدۇق،
قۇللۇققا شۈكۈر قىلدۇق.

بۈگۈن يىغلايدۇ بۇ مىللەت،
دەرد بىلەن بولۇپ ئۆلپەت.
ئاڭا زۇلمەت، ئاڭا كۈلپەت،
تۆھمەت ئۈستىگە تۆھمەت.
ۋەتەندە بىز ۋەتەنسىزلەر،
ختايىلار يۈگەنسىزلەر.

يۇرتقا تۈگمەس كۆچ بار،
بىزگە ئىنتىقام - ئۆچ بار.
ختايدا بېھساب كۈچ بار،
دېمەك بىزلەردە «خوش - خوش» بار.
تاغ بولدى كېسك باشتىن،
ھېسابنى ئالمىز باشتىن.

مېنىڭ ئاشقىم ...

ئاشىق بوپتۇ دەپ
سۆزلىمەك ئاسان.
ئاشىق بولۇپ ياشىماق قىيىن.
دەرت دېگەن يامان.
ئاشىق تۈپەيلى،
پۈتۈن ۋۇجۇدۇم،
ھازارتى پەسەيمەس خۇمدان.
يۈرىكىمدىن تومۇرلىرىمغا
ئاقىدۇ گۇياكى
ماگىلىق ئېقىن.
ئۇيقۇسىز كېچىلىرىم،
مېنىڭ ھېسابىمدا،
تىرىلىيونلارچە يىللارغا يىقىن.

لەيلى ۋە مەجنۇن،
پەرھات ۋە شىرىن.
بىرى - بىرىگە ئاشىق ئىمىش
ياشايدىكەن بىر - بىرى ئۈچۈن.

مېنىڭ ئاشقىم،
ماڭا جاۋابسىز.
يەر شارىدەك ئېغىر بىر سوئال،
كائىناتتەك چىگىش بىر تۈگۈن.

ھەر قېتىم ئىبادىتىمدىن كېيىن،
ئۇنىڭ ئاياقلىرىنى سۆيۈم.
ئۇنىڭ ئالدىدا،
نېمىگە ئەرزىتتى ئىززەت - ھۆرمىتىم.
ئۇ بولسا،
مېنى ھېچبىر زامان تونمىدى.
ئەمما مەن،
ھەر زامان ئۇنىڭ ئۈچۈن،
ئۆلمەك ئىستىدىم.
ھەر قاچان پىدادۇر
ئۇنىڭغا چېنىم.
ھاياتىمنىڭ ئاخىرىغا قەدەر،
ئۇنىڭ ئۈچۈندۇر،
ھەر قەدىمىم،
ھەر نەپىسىم،
پۈتكۈل خىزمىتىم.
چۈنكى ئۇ مېنىڭ

كېچىككەن مۇھەببەت

مۇتەللىپنىڭ قارا ياغاچلىقى،
ئۈرۈمچىنىڭ ئورمانلىقى بۇ.
ئورمان جىمجىت، ھاۋاسى تازا،
ستۇدېنتلارنى جەلىپ قىلدۇ.

خىلۋەت ئورمان،

دەرەخ تۇۋىدە،
بىر ياش يىگىت كىتاب ئوقۇيدۇ،
بىر يەرلەردە،

غەربان بىرى

قولدا تاغار،

ئوتۇن - تەمەچ تېرىپ يۈرۈيدۇ.
ئۇزاقلاردىن،

لى يۇيخى، ياڭزۇڭنىڭ

بىزگە يات ناخشىسى ياڭراپ كېلىدۇ.
ئەمما ئورماندا،

چاڭلىداپ سايىرىغان بۇلبۇل ئاۋازى.

ئۇقۇمسىز ۋاڭ - چوڭلارنى بېسىپ كېتىدۇ

- ۋاي - جان!

- ئادەم بارمۇ!

بۇ ياڭرىغان ئەنسىز سادادىن

ئۈرۈكۈپ كەتتى بۇلبۇللار ئۇچۇپ.

ئاۋاز چىققان تەرەپكە باقتى،

يىگىت يېرىدىن دەرھال قوزغىلىپ.

بىر قىز قېچىپ كېلىۋاتىدۇ،

ۋە ئارقىدىن يۈگرەۋاتىدۇ.

ئۈچ ياش يىگىت بىللە قوغلىشىپ،

مۇھتاج قىز شۇئان

ئۇ يىگىتنىڭ ھىمايىسىگە،

يالۋارماقتا قىز،

- قۇتقۇزۇڭ مېنى!

ياشلار كەلدى،

قولدا پىچاق.

سىلىق ئېيتتى كىتابلىق يىگىت؛

- گەپ بولسا ماڭا ئېيتىڭلار قېنى!

- قىزنى بىزگە بەر!

كەچۈردۈق سېنى.

سېنىڭ بىلەن ئالاقىمىز يوق.

بىزدىن پۇلنى ئالدى سۆزلىشىپ،
ئالدى ئاندىن قاچتى بۇ بۇزۇق.
- يالغان، دېدى قىز يىغلامسىراپ،
گەپلىرىگە ئىشەنمەڭ ئاكا.
تاماق ئېلىپ كېتىۋاتاتتىم،
بالىنىسقا، كېسەل ئانامغا.
تېخى قىزنىڭ گېپى تۈگىمەي،
ھايت - ھۇيتلار باشلىنىپ كەتتى.
خويەنجيانىڭ «نەسلىغۇ» ئۇلار،
چامباشچىلىق ھۆنىرىگە،
گوياكى سۇمۇكۇگدەك ئاتلىنىپ كەتتى.
تارتىۋالدى قىزنى ئۈچەيلەن،
بەس - بەس بىلەن مۇش ئېتىپ - تېپىپ.
ئېلىپ ماڭدى ئۇ قىزنى بىرى،
خور جۈندە كلا مۆرىگە ئېلىپ.
كىتاب تۇتقان داشۆ بالىسى،
زەيجىاۋيۈدە كەلگەن يېتىشىپ.
بوش ۋاقتىدا گۇڭفۇ ئۆگەنگەن،
كۆپنى كۆرگەن يېزىلاردا ئۇ،
جىق قازاندا قاينىغان پىشىپ.

- قۇتقاز ئاكا

قۇتقازغىن مېنى،

جېنىم دەيمەن، جېنىمنى قۇتقاز!

قىز تىپىرلاپ پەريات ئېتىدۇ.

لۈكچەكلەر،

قىزنىڭ سىلكىنىشىدىن،

لەززەتلىنىپ كۈلۈپ كېتىدۇ.

يىگىت يېتىپ كەلدى ئارقىدىن،

ئۇچىلىسىنى،

يەر چىشلەتتى بىردىن مۇش بىلەن،

قۇتۇلدۇردى قىزنى،

ئۇنىڭغا،

- مەن توسمەن، سىز قېچىڭ دېدى.

- بۇ قىز بىلەن ئىشىڭلار نېمە؟

دېدى ئۆمىلەپ تۇرۇۋاتقانلارغا

شۇ ھالىڭلارغا،

ئۇنۋانىڭلار نەزىخەنىمدى؟

قولدا پىچاق،

ئېتىلدى بىرى

جان - جەھلى بىلەن.

يىگىتنىڭ ھەرىكىتى گۇياكى شامال،

تۇتتى پىچاقلىق قول بېغىشىنى،

ئاسماقچىلاپ قايرىدى - دە،
پەيدىن بېسىپ بوغدى گېلىنى،
بوش قولى بىلەن.

دەل ئارقىدىن پىچاق ئۇرۇشقا،
ئىككىنچىسى كەلدى ئېتىلىپ.
ئۇ، بۇرۇلدى ئولجىنى تۇتتى.
پىچاق تەگدى ئولجىغا كېلىپ.
بۆسۈپ كىردى بەلكىدە پىچاق،
ئۆپكىسىگە ياكى جىگەرگە.

قارىنىدا پىچاق،
قۇربان لۈكچەك يىقىلدى يەرگە،
قانى كۆرۈپ قاچتى ئىككىسى،
خاتىلدايدۇ نىمجان بولغىنى،
ئوقۇغۇچى گاگىراپ قالدى،
نېمە ئىش بۇ، نېمە بولغىنى؟

* *

بۈگۈن،
ھايۋاناتلار باغچىسى ئاتىلىدۇ،
بۇرۇنقى مۇتەللىپنىڭ قارا ياغاچلىقى.
كونا ئىسىملار ئۇنتۇلۇپ باردۇ.
ھاۋا ئوچۇق،
قۇياش زېمىننى قىزدۇرۇپ ياقىدۇ.

بۇ يەردىمۇ،
ئۈرۈمچىنىڭ ھەر تەرىپىدەك ئىنسان ئېقىنى،
ئاستا، ئەمما لۆمشۈپ ئاقىدۇ.
ئەنە ئۇ،

ئەينى دەرەخ ئەينىلا پېتى.
بىراق يوللار گۈزەل،
ئورۇندۇقلار بار ئولتۇرىدىغان،
يول بويلىرىدا،
كىشىنى مەپتۇن ئەتكۈدەك،
رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلغان،
ئورۇندۇقتا يالغۇز بىر كىشى،
ئەللىكلەردىن ھالقىغان يېشى.
ئولتۇرىدۇ خىيال سۈرىدۇ.
ئۇنىڭ لاجىندەك كۆزلىرىدە
بىر قەتئىلىك چىقىپ تۇرىدۇ.
ئالدىدىن يۈگۈرۈشۈپ ئۆتسە بالىلار،
ئاتىلارچە كۈلۈپ قويدۇ.
تەمتىلەپ - تەمتىلەپ كېلىپ توختىدى،
ئۇنىڭ ئالدىغا،
ئۈچ ياشلاردا ئۇماق قىز بالا.
ئادەم يانچۇقىدىن كەمپۈت چىقاردى،
سۆيۈندۈرۈپ تۇتقۇزدى ئاگا.

- كەل بۇ يەرگە!

دېگەچ ئانمۇ

كەلدى قىزنى كۆتۈرۈۋالدى.

ئەمما ئايال،

ئەرگە بېقىپلا،

تۇرغان يەردە تۇرۇپلا قالدى.

ئورتا ياشلاردىكى بۇ ئايال،

ئۇ ئەرگە كۆز ئۈزمەي قاراپ تۇرىدۇ.

گويا كونا تونۇشلاردەك،

تەلمۈرۈش ئىچىدە كۈلۈپ باقىدۇ.

ئەر،

ئايالنىڭ بۇ بېقىشىدىن،

ئۆز - ئۆزىچە ئويۇلۇپ قالدى،

ئەمما كۆڭلىدە،

بىر يېقىنلىق سېزىپ تۇرىدۇ.

ئەرنىڭ يېنىدا ئولتۇردى ئايال،

قىيناۋاتىدۇ بەلكى ھاياجان،

بوغۇق - بوغۇق نەپەس ئالىدۇ.

- مەن سىزنى تونۇدۇم،

مەڭزىڭىزدىكى مەڭلەر ئەينى تۇرىدۇ.

- سىز كىم بولىسىز؟

- ئېسىڭىزدىمۇ،

بۇندىن يىگىرمە بەش يىل ئىلگىرى،
بۇ يەردە،

بىر بىچارە قىزنىڭ
سىزگە يالۋۇرۇشلىرى، تەلمۇرۇشلىرى؟!
ئادەم ئايالغا،

بېقىپ بىر پەس تۇرۇپ قالىدۇ.

ئايالنىڭ كۆز جىيەكلىرىدە قورۇقلار،

چاچلىرىدا ئانچە - مۇنچە ئاقلار،

ئەمما، ئۇ شەھلا كۆزلەر،

يىگىرمە بەش يىل،

ئالدىدىكىگە ئوخشاپ تۇرىدۇ.

- قۇچىغىڭىزدىكى قىز؟

- نەۋرەم،

قىزىمنىڭ قىزى.

يالغۇزلىقىمغا ئەمەك بولىدۇ.

سىزنى ئاخىرى كۆردۈم.

ئايالنىڭ كۆزلىرىدىن،

تامچىلايدۇ ئىككى تامچە ياش.

ئارىدا بىر پەس سۈكۈت سۈرىدۇ.

ئېغىر بىر ئۆھ تارتىدۇ ئايال،

ئاندىن مەڭزىدىن ياشنى سۈرتىدۇ.

- ئانىڭىز؟

- ئۇ زامانلا ۋاپات ئەتكەنتى.
سىزنى تارىمغا ئېلىپ كېتىشتى.
ئىمكانسىزدىم يوقلاپ بېرىشقا،
ئىنسان شۇنداق تۈزكۈر بولىدۇ.
- ئۇنداق دېمەڭ!

ئۇ بىر تەسادۇپ.
سىزنىڭ ئورنىڭىزدا كىم بولسا بولسۇن،
بۈگۈنمۇ يەنە قۇتقۇزار ئىدىم.
تەقدىر - ئىلاھى،
پىشانەمگە شۇنداق يېزىپتۇ.
- تۈرمىلەردە ناھەق ياتتىڭىز،
سىزدە قىلچە گۇناھ يوق تۇرۇپ.
- ناھەق ئىشلار كۆپقۇ جاھاندا،
ھەقىقەتنىڭ مەنىسى نېمە،
كۆرمەك لازىم ياخشى ئويلىنىپ،
كۈچ كىملىرىنىڭ قولىدا بولسا،
ھەقىقەتمۇ ئۇنىڭغا مەنسۇپ،
بولدى، بۇنى قويۇپ تۇرايلى.
ئەمدى گەپتە سىزگە كېلەيلى!
- ئانامنىڭ ئۆلۈمى كۆپ ئۆتمەستىنلا،
قۇققانلار مەندىن،
قۇتۇلۇۋالدى ئۆيلەندۈرۈپلا.

تۇرمۇش ھەلە كچىلىكى ئاستىدا قالدىم،

بىر تەرەپتىن بالا بېسىپلا.

- ئائىلىڭىز؟

- ئائىلە دېگىدەك ئائىلەممۇ يوق.

ئون يىل بۇرۇن تىجارەت بىلەن،

چىقىپ كەتكەنچە،

قايتىپ كەلمدى.

ماڭا ئەر ئاتالغان ئۇ دىلى بۇزۇق.

بۇرۇن بىر قازاق قىزغا ئۆيلەنگەن ئىكەن.

شۇ ئان ئۆزبەك ئايال بىلەنمىش.

كونا ئايالنى تۇل،

ۋە ئىككى بالىنى

يەنە يېتىم قويۇپ.

بىلمەيمەن كۈنى قانداق،

نېمىدۇر ھالى.

بىر ئوغلۇم.

«دادامنى تاپمەن،

ئۇنىڭ بىلەن ھېسابلىشىمەن»

دەپ چىقىپ كەتكەننى كۆڭلى بۇزۇلۇپ.

بىر دوستى بىلەن

كاناداغا كېتىپ قاپتىمىش،

دادىسى بىلەن ماچرالنى بولۇپ.

ئەھۋالدىن ھېچبىر خەۋەر يوق.
ئۆز يۇرتىغا سىغىمىغان بالام،
نېمە ئىش قىلىدۇ، نەدە تۇرىدۇ؟
دەردىم ئازدەك ئۇنىڭ ھەسرەتى،
دەردىمگە دەرد قېتىپ تۇرىدۇ.
ئۇنىڭ چوڭى تۈرمىدە ئىدى،
- قانداقچە؟

- ئۈنۈپ سىتېتتە،

ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتىگە ئارىلاشتى، دېدى.
ئۈچ يىل بولدى يېتىۋاتىدۇ.
چىدالامدۇ بالغا ئانا.

يۈرىكىم ھەسرەتتىن تۈگەۋاتىدۇ.
ئىسە دەپ - ئىسە دەپ تۇرىدۇ ئانا،
كۆزلىرى بۇلاقتەك ئېقىۋاتىدۇ.
ئەرنىڭ قېنىدا،

نېمىشقىدۇ،

ئىسيان دولقۇنى ئۆرلەۋاتىدۇ.
ئەمما ئەقلى، تۇيغۇلىرىنى
يۈگەنلەپ كونترولدا تۇتۇۋاتىدۇ.
ئۇنىڭ،

بۇ پەلەككە بولغان غەزىۋىدىن
كۆكتىكى قۇياشمۇ ئۈرۈككەندەك،

بۇلۇت كەينىگە ئۆتۈۋاتىدۇ.
ئاياللارنىڭ مېجەزى شۇنداق،
بەزى يىغلاپ، بەزى كۈلىدۇ.
- مەن بىلىمەن، ئىسمىڭىز دولقۇن.

- كىم دېدى؟
- زاماندا گېزىتتە شۇنداق يېزىشقانكەن.
تەكرارلىدىم بۇ ئاتنى،
كۆڭلۈمدە ھەر كۈن.
ھاياجان بىلەن.

تۇغۇلغىنىدا،
بۈگۈن تۈرمىدىكى ئوغلۇم.
ھېچكىمنىڭ گېپىگە كىرمەستىن.
ئىسمىنى دولقۇن قويدۇم.
دولقۇن بېشىنى كۆتۈرۈپ،
تۇنجى قېتىم،

ئايالنىڭ يۈزىگە تىكىلىپ باقتى.
ئايالنىڭ شەپقەت كۈلكىسى،
يۈرىكىدە غۇرۇر تۇيغۇسى،
ۋە تومۇرلىرىدا ھاياجان ئاقتى.
- ئەمما، يىگىرمە بەش يىل،
تۈرمە جازاسى.

مەن سىرتتا قالدۇم - يۇ ئەمما،

يىگىرمە بەش يىل چە كىكىنىم ۋىجدان ئازابى.
ئايالنىڭ گۇناھكار كۆزلىرى بىردىن
ئاستا - ئاستا يەرگە تىكىلدى.

ئۇ، كۆزلەر گويا،

«مېنى كەچۈر» دېگەندەك

مەسۇم يېلىندى.

- ئۈزۈلۈشكە ھېچبىر سەۋەب يوق.

ئۆتكەن كۈنلەر ئۇزاققا قالدى.

ئۇ زامانلار،

مىللىتىم ئىچىدىن كىم بولسا بولسۇن،

قۇتقۇزالساملا،

مەن ئۈچۈن،

پۈتمەس - تۈگىمەس شەرەپ بولاتتى.

كېيىن چۈشەندىم،

بىر ئائىلە ۋەيا بىرنەچچە يەلەننىڭ

ئازابىتىن قۇتۇلۇشى قۇتۇلۇش ئەمەس.

بۇ پەقەت،

ئىنسان تۇيغۇسىنى راھەتلىتىدۇ.

بىر مىللەت تامامەن قۇتۇلغاندىلا،

شەخسىمۇ قۇتۇلىدۇ،

ئائىلىمۇ،

ھەقىقىي قۇتۇلۇش ئاندىن بولىدۇ.

بۇنداق يالقۇنلۇق نۇتۇقتەك گەپنى،
ئۆمرىدە ھېچكىمدىن تۇيىمىغانىدى.
ئۇ، دولقۇنغا تويماي باقىدۇ.
ئەمما، دەرد بىلەن تولغان قەلبىنى،
ھەرىدەكلا ئازاب چاقىدۇ.
- دولقۇن!

-؟

- سىز سورىمىدىڭىز.

سورىمىسىڭىزمۇ دېگۈم كېلىدۇ.
مېنىڭ ئىسمىم باھار بولىدۇ.

* *

بۇ يۇرتىڭىغۇ ئۆزى تۈرمىدەك،
ئەمما، تۈرمە ئىچىدە يەنە تۈرمە بار.
ليۋداۋاننىڭ تۈرمىسى داڭلىق،
شەپقەت بىلمەس ساقچىلىرى بار.
كۆرۈش ئۈچۈن يۈرەك پارچىسى،
جان - جىگىرىنى،
ئۆچرەتتە ساقلايدۇ باھار.

يېنىدا تېخى،

تۈرمىدە پىشقان دولقۇن بىللە بار.

ئانا - بالا،

بىر - بىرىگە ئۇزاقتىن تەلپۈنۈپ باقار.

نۇيغۇ، شەپقەت چەكلەنگەن يەر بۇ،
ئەمما، باقساڭ كۆرسەن،

يۈرەكتىن - يۈرەككە تۇيغۇلار ئاقار.

- ئوغلۇم، ئوغلۇم ئاھ، جېنىم بالام!

تەكرارلىنار پەقەت شۇ سۆزلەر،

ئېيتالمايدۇ باشقىنى باھار.

ئانا ئوغلنى،

ۋۇجۇدنىڭ بىر پارچىسىنى،

بىر قېتىملا قۇچاقلاۋالسا،

ئۆزىگە تونۇش بولغان،

ئۇنىڭ ئىپار ھىدىنى،

پەقەت بىر نەپەس پۇراپلا ئالسا...

قورال تۇتقان تاش ۋۇجۇدلارنىڭ،

يۈرىكىگە جانابى ئاللاھ،

تېرىقچىلىك ئىنساپنى سالسا.

مۇمكىنمۇ ئەجەب،

ياكى ھەممىسى،

قالسىدى بۇتلاردەك ئايلىنىپ تاشقا.

بۇ ھەممىسى ئانا تۇيغۇسى،

ئەمما، ھەقىقەت تامامەن باشقا.

- بىز سەن بىلەن غورۇرلىنىمىز.

دولقۇننىڭ سۆزى.

تەمتىرەتتى ئوغۇلنى باشتا.

بۇ كىم، دېگەندەك،

ئانغا قىلدى قول ئىشارىتى،

- داداڭنىڭ دوستى.

ئوغۇل ئىشەنمىدى بىرلا قاراشتا.

- مېنىڭ ئىسمىمۇ دولقۇن.

توغرىسى مەن سېنىڭ دوستۇڭ.

پەرقىمىز بولسىمۇ ياشتا.

ئوغۇل ئىللىق تەبەسسۇم قىلدى.

گويا تەبەسسۇم قىلدى پۈتۈن يۇرت،

قىلدى تەبەسسۇم خانىتەڭرى باشتا.

دولقۇن بىلىدۇ،

مەھبۇس تەبەسسۇمنى قانداق ئوقۇشنى؛

«بارلىق زۇلۇمنى،

توپلاپ تىقىمىز بۇ تۈرمىلەرگە،

قۇتۇلۇشنىڭ باشقا يولى يوق،

بۇنىڭدىن باشقا».

- ۋاقىت توشتى.

كېتىڭلار! دېدى.

ۋە باشلىدى ئىتلار قاۋاشقا.

*

*

ئاخشام شامىلى،
 يىپەكتەك يۇمشاق - ئىللىق ئىسىدۇ.
 توختاتمايدۇ ياشلىق تۇيغۇسى،
 كۆل بويىدا،
 قىز - يىگىتلەر خۇپ - چۇپ كىزىدۇ.
 بەزىلىرى ئولتۇرۇپ پىچىرلىشىدۇ.
 بۇ يەرنىڭ
 خەنزۇچە ئىسمى سەندۇڭبى،
 ئۇيغۇرچىسىنى سورىغانمۇ يوق.
 بۇ كۆل،
 بۇ ياش تاغلىق شەھەرنىڭ،
 بىردىنبىر كۆلى ھېسابلىنىدۇ.
 كۆل سۈيىدە،
 خۇددى ئاسماندىكى ئاينىڭ ئەكسىدەك،
 ساناقسىز ياشلارنىڭ سىرى ياتىدۇ.
 خىلۋەت بىر جايدا،
 دولقۇن ۋە باھار،
 يانمۇ - يان ئولتۇرىدۇ.
 ھەر ئىككىسى كۆلگە باقىدۇ.
 باھار قولىنى ئاستا ئۈزۈتۈپ،

سلىدى دولقۇننىڭ بارماقلىرىنى،
قولدىن قولغا توك ئۆتۈشىدۇ.
ئېلېكتىر ئېقىمى،
يۈرەكلەرگە يېتىپ بارىدۇ.
ئۇلار ياشلارغا ئوخشاش،
قاھ - قاهلىشىپ كۈلۈشمەيدۇ.
يا ئىشتىھا بىلەن سۆيۈشمەيدۇ.
ئەمما يۈرەكلەر،
بارغانسېرى تېز - تېز سوقىدۇ.
باھار ئاستاغىنە،
دولقۇننىڭ مۆرىسىگە قويدى بېشىنى،
ئاق كىرگەن چاچلار،
بىر - بىرىگە تىگىپ تۇرىدۇ.
باھار،
تۇرۇپ - تۇرۇپ ئۇھ تارتىدۇ.
بەلكى كەچمىشتىكى پۇغانلىرى ئارتىدۇ.
ئۇ، غەمكىن سورايدۇ.
- ئىنىستىتۇتتا،
يۈرۈۋاتقان قىزىڭىز يوقىمدى؟
خىياللاردىن ئويغاندى دولقۇن،
ئەمما، كۆزلىرى كۆلگە باقىدۇ.
- بار ئىدى.

باھار كۆتۈردى بېشىنى
ۋە دولقۇنغا ئەنسز قارىدى.
- ھازىر قەيەردە؟
- گېرمانىيىدە.
مەن تۈرمىدە ئىكەن،
ئۇ ئۆيلەنگەن ئىكەن.
كېيىنكى چاغلار،
ئىرى بىر ئوغۇل بىلەن تاشلاپ كېتىپتۇ.
يەنە كېلىپ،
ئۇنىڭ يېقىن بىر قىز دوستى بىلەن،
ھايات قۇرۇپتۇ.
بۇ يەرلەردە،
ياشاش پىكىرىدىن ۋاز كەچتى بەلكىم،
باشتا تۈركىيىگە چىقىپ كېتىپتۇ.
كېيىن گېرمانىيىگە ئۆتۈپ كېتىپتۇ.
- ئوغلۇچۇ؟
- مېنىڭ يېنىمدا.
مەن بىلەن بىللە تۇرۇۋاتىدۇ.
- ...؟
ئۇنىڭ دادىسى،
خىزمەت بىلەن بېيجىڭگە كۆچۈپ كېتىپتۇ.
بەلكى سىغىمىدى ئۆگەي ئالدىدا،

بالا ئۈرۈمچىگە قايتىپ كېلىپتۇ.
كونا بىر دوستۇم،
مېنىڭ يېنىمغا ئەكەلدى ئۇنى،
ھەقىقەتەن،
ئانىسىغا ئوخشاۋاتىدۇ.
دولقۇن،
بىر ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ تاشلىدى.
بەلكىم ئاچچىق خاتىرەلەر،
قەلبىنىڭ بىر يەرلىرىدە،
كونا يارىلارنى تاتىلاۋاتىدۇ.
- سىزنى بىلەمدۇ؟
- ياق، مېنىڭ ئەسلى كىملىكىمنى،
ھازىرغىچە بىلمەيۋاتىدۇ.
شاگىرت قىلىپ ئالدىم يېنىمغا،
ئەمما، ھەر زامان،
ئاتىلىق ۋىجدانم سىزلاۋاتىدۇ.
ئۇ، كۈندۈزى ماڭا ھەمرا،
كېچىلىرى مېنىڭ ئۆيۈمدە قېلىۋاتىدۇ.
مېنىڭ كەسىپم فىزىكا بولغاچ،
كىچىك بولسىمۇ،
بىر رېمونت دۈكىنىم بار.
كۈندىلىك تۇرمۇشۇمنى قامداۋاتىدۇ.

باھار، دولقۇننىڭ مۆرىسىگە
تەكرار قويدى بېشىنى،
بىلمەيدۇ بىر نېمىلەر،
ئىچ - ئىچىنى تاتلاۋاتىدۇ.
ئايال كىشى ئاجىز كېلىدۇ.
چارىسىز قالغاندا يىغلاپ كېتىدۇ.
ئۇنىڭ،

تۈگىمەس بۇلاقتەك ئىككى كۆزىدىن،
ياشلار بۇلدۇقلاپ ئېقىۋاتىدۇ.
- سىز...

سىز تۇغۇلغانمۇ،
پەقەتلا باشقىلارغا ياخشىلىق ئۈچۈن،
نېمىدېگەن بەختسىز خەق بىز.
- توغرا دەيسىز،

بەختىمىز تارىم دەرياسىدەك قۇرۇۋاتىدۇ.
دولقۇن چىقاردى قول ياغلىقىنى،
باھارنىڭ ياشلىرىنى سۈرتىۋاتىدۇ.
باھار تۈتتى ئۇنىڭ قولىنى،
ئۇ مۇبارەك قولىنى،
سىيلاپ - سىيلاپ سۆيۈۋاتىدۇ.
نېمە بولدى بىلمەيدۇ دولقۇن،

ئۇنىڭ يۈرىكى،
ھېچ كۆرۈلمىگەن بىر ھاياجان بىلەن سوقۇۋاتىدۇ.
- ۋەتەننىڭ كۆز يېشى قۇرماي تۇرۇپ،
قۇرۇمايدۇ خەلق كۆز يېشى.
بەختسىزلىك داۋام قىلىدۇ.

مانا بېقىڭ!

سز بەختسىز،

مەن بەختسىز.

سزنى تاشلاپ كەتكەن ئەر بەختسىز،
مېنى تاشلاپ كەتكەن ئۇ قىز بەختسىز.
بالىلار بەختسىز...

بەختسىزلىك سۈرۈۋاتىدۇ.

سزگە ئوخشاش مىليونلاپ ئانا،
ئوغللىڭىزدەك يۈزمىڭلاپ مەھبۇس،
كوچىلاردا مىليونلاپ ئىشىسىز،
ئانا - ئانىسىز ساناقسىز بالا،

بۇلارنى كىم ئويلاۋاتىدۇ؟

ۋەتەننى تارتقۇزۇپ قويۇشنىڭ بەدىلىنى،
خەلقىمىز ھېسابسىز ئۆتەۋاتىدۇ.

ھەر كۈنى،

تېخى تۇغۇلمىغان،

مىڭلارچە بالا ئۆلۈۋاتىدۇ.

بۇ چاپا كەش مىللەت،
بۇ سەۋىرچان خەلق،
باشقىلار يېگەن مانتىنىڭ پۇلىنى ئۆتەۋاتىدۇ.
يوقسۇللىقنىڭ ئازابى ئازدەك،
ۋەيلۇن دوزاخنى،
ئۆز ۋەتىنىدە كۆرۈۋاتىدۇ.
پۈتۈن بۇ زۇلۇملارنى،
توختىتىش ئۈچۈن،
مەن ياشاۋاتىمەن،
بىز ياشاۋاتىمىز.
ئۆلگەنلەر بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆلىۋاتىدۇ.
تۆمۈر ئەمەس بىزنىڭ جېنىمىز،
ياكى سۇ ئەمەس ئاققان قېنىمىز.
خەلقنىڭ سەبرى تۈگەۋاتىدۇ.
باھار،
دولقۇنغا تويماي بېقىۋاتىدۇ.
ئۇنىڭ نەزىرىدە،
دولقۇننىڭ ئوبرازى
قۇياش بولۇپ ئۆرلەۋاتىدۇ.
- مەن سىزگە بىر سۆزنى دەيمەن.
بىراق،
رەت قىلىشىڭىز ماقۇل دېمەيمەن.

تۇنجى قېتىم،
بىر چىشى جىنىسنىڭ
لەۋلىرىگە تىگىۋاتىدۇ.
بىر پەس بولسىمۇ،
ئۇنتۇلدى غەملەر،
ئۇنتۇلدى دۇنيا،
شاماللار ھەرىكەتتىن توختاۋاتىدۇ.
ئاي ۋە يۇلتۇزلار،
جىمجىت ئۇلارغا بېقىۋاتىدۇ.
پەقەت،

ئىككىلا يۈرەك.
بىر - بىرنىڭ گۈپۈلدىشىنى ئاڭلاۋاتىدۇ...

* *

ئەتراپ جىمجىت،
كۆل بويىدىن كىشىلەر تارقاۋاتىدۇ.
ئاي يولىغا يۈرۈۋاتىدۇ.
كېچە بولسا،
تەڭ يېرىمدىن ئېشىۋاتىدۇ.
چارچىغان باھار.
دولقۇننىڭ قۇچىغىدا،
بەش مىنۇت كۆزۈمنى يۇماي، دېدى - يۇ،
ئەمما،

بىر تاتلىق مىشىلداپ ئۇخلاۋاتىدۇ.

دولقۇننىڭ كۆزلىرى،

ئۇزاقتىكى يۇلتۇزلاردا.

ئەمما قوللىرى،

باھارنىڭ چاچلىرىنى

يۇمشاققىنە سىيلاۋاتىدۇ.

باھار ئۇخلاۋاتىدۇ.

ھاياتىدا كۆرمىگەن ئاجايىپ چۈشلەرنى،

خۇددى ئوڭدىكىدەك كۆرۈۋاتىدۇ؛

پاختىدەك بۇلۇتلار پايانداز ئىمىش،

باشلىرىدا تۆمۈر ساۋۇت،

كۆكسىلىرىدە تۆمۈر دۇبۇلغا،

قوللىرىدا قېلىچ،

ئاتلىق قوماندانلار كېلىۋاتىدۇ.

ئارقىسىدا،

نەيزىلىك ئەسكەرلىرى،

ھۇدۇتسىز ئۇزاقلارغىچە كۆرۈنۈۋاتىدۇ.

باھار ئۆمرىدە،

ھېچ كۆرمىگەن،

سەلتەنەتلىك مەنزىلەر بۇ،

ئۇنىڭ ئەقلى ھەيران قېلىۋاتىدۇ.

غايىپتىن بىر ئاۋاز،

ئۇنىڭغا چۈشەنچە بېرىۋاتىدۇ.

ھە، توندى،

بۇ ئاۋاز،

دولقۇننىڭ ئاۋازىغا ئوخشاۋاتىدۇ.

بىرىنچى سەپتە

كېلىۋاتقان قوماندانلار؛

ئالپەر تۇنگا،

ئوغۇزخان،

چىچى،

ئاتىلا،

بىلگە قاغان...

ئۇلار ئىسلامدىن ئىلگىرىكى ئاتىلىرىمىز،

سىزىلەرگە سالام بېرىۋاتىدۇ.

سەپلەر،

سەپلەر ئۆتۈۋاتىدۇ.

ھە، باھار توندى ئەمدى بۇ يەرنى،

بۇ، ئۈرۈمچىنىڭ كوچىلىرى ئىمش،

كوچىنىڭ ئىككى چېتىدە خەلق ئېقىنى،

چاۋاك چېلىپ قۇتلاۋاتىدۇ.

ئەمدى كەلدى باشقا بىر قوشۇن،

پادىشاھى،

قوماندان ۋە ئالىملىرى،

سەلتەنەتلىك مەپە ئۈستىدە،
زەپەر مارشلىرى بىلەن كېلىۋاتىدۇ.
يەتتە قىتئەگە،

مەدەنىيەتتىن خەۋەر بېرىۋاتىدۇ.

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان،

بىر يېنىدا مەھمۇد كاشغەرى،

بىر يېنىدا يۈسۈپ خاس ھاجىپ.

ئەجەب ئىشقى بۇ،

«دېۋانۇ لۇغاتىتتۈرك»

ۋە «قۇتاتقۇبلىگ»

كۆزنى قاماشتۇرۇپ،

قۇياشلار دەك نۇر چېچىپ تۇرۇۋاتىدۇ.

ئەنە ئۇ، ئىبنى سنا،

يېنىدىكى فارابى،

بىيرۇنى،

خوجا ئەھمەت يەسەۋى،

ئۇلارنىڭ قولىدىكى دەستۇرلار،

يەرۇ - ئاسماننى،

رەگمۇ - رەڭ نۇر بىلەن قاپلاۋاتىدۇ.

ئۇزاقتا بار يەنە بىر قوشۇن،

مىڭلارچە بايراق بىلەن كېلىۋاتىدۇ.

يېقىنلاپ كەلدى ئۇلار،

پۈتۈن تۈرك دۇنياسىنى،
بىر بايراق ئاستىغا توپلىغان تۆمۈر،
پادىشاھلار پادىشاھى يۇرتقا شەرەپ بېرىۋاتىدۇ.
ئۇنىڭ يېنىدا ئەلشەر ناۋايى...

.....

شەھەر كوچىلىرى،
بايرام پەيزىگە چۆمۈۋاتىدۇ.
ئەنە بۇ كەلگەن،
ئابدۇرەشىت خاندۇر.
مەپە ئىچىدىكى،
ئالتۇن تاج كەيگەن ئۇ ساھىبجامال،
كىم بولغۇيتتى ئۇ؟
يېنىدا قالون،
قولدا ساتار تۇرۇۋاتىدۇ.
ئە، ئۇنى توندىم،
ئۇ ئاماننىساخان.
قەيەردىندۇر،
مۇقاملار ساداسى ئۆرلەۋاتىدۇ.
كۆكتە بىر ئاي ئۈزۈۋاتىدۇ.
ئاي ئەمەس بىر قىز،
يۈزى زەپىرەڭ،
ئۇ، بىزنىڭ ئىپپەت ۋە شەرىپىمىز

ئىپارخان.

غەمكىن خىيال سۈرۈۋاتىدۇ.

چاڭ - توزاڭ ئىچىدە كەلگەنلەر،

باشتىكى ياقۇببەگ - بەد دۆلەت،

ۋە ئۇنىڭ جەڭگىۋار قوماندانلىرى.

ئۇلارنىڭ ئاتلىرى تەرلەپ كېتىپتۇ.

چۈنكى ئۇلار،

ئۈرۈشتىن يېڭى چىقۇۋاتىدۇ.

گويا كىپەنلىكتەك،

ئاپئاق كىيىم ئىچىدە،

قولدا قېلىچ كېلىۋاتىدۇ.

بۇ قىز كىم ئەجەب؟

ئۇ ئىلى ۋادىسىنىڭ پەرىشتىسى نۇزۇگۈم.

خەلق ئالقىشى،

خەلق سۆيگۈسى،

ئۇنى شامالدەك يۇمشاق ئۆپۈۋاتىدۇ.

قالپاقنى قىرلاپ كىيىشىدىن.

ئات ئۈستىدە مەغرۇر بېقىشىدىن،

بىر قاراشتىلا،

ئۇنىڭ سادىر پەلۋان ئىكەنلىكى بىلىنىۋاتىدۇ.

ئەنە خۇجىنىياز ھاجىم،

ئەنە مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا،

ئەنە سابىت داموللام،
ئەيسا يۈسۈپ ئالپىتىكىنمۇ بار،
نېمىشىقىدۇر،
بىر - بىرىنىڭ يۈزىگە بەك باقمايدۇ ئۇلار،
ئەينى يولدا كېلىۋاتىدۇ.
بىر ياش يىگىت كۆرۈندى يالغۇز،
بۇرۇتلىرى خەت تارتقان يېڭى.
ھە، توندىم،
يالقۇنتاغلىق يالقۇنلۇق يىگىت
ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ئۇ ئۆزى.
ۋاڭ - چوڭلاردىن خالى دىققىتى،
چوڭقۇر خىيال سۈرۈۋاتىدۇ.
ئەنە ئېلىخان تۆرەم،
يولدا كەلگەچ،
ئەسكەرلەرگە نۇتۇق سۆزلەۋاتىدۇ.
چاۋاكىلار بىردىنلا يۈكسەلدى ئەجەب،
بىرى كۈلۈپ قاراۋاتىدۇ.
ئەخمەتجان قاسىمى ئۇ،
خەلققە سالام بېرىۋاتىدۇ.
ئۇنىڭ ئارقىسىدىن،
ئوسمان باتۇر،
غەنى باتۇر.

گېنرال دەلىلقان.

ئوتتۇرىدا،

باش قۇماندان ئىسھاق بىك ئەنە،

ھەقىقى قېرىنداشقا خاس

يانمۇ - يان قول تۇتۇشۇپ كېلىۋاتىدۇ.

لۇتپۇللا مۇتەللىپ.

شېئىر دىكىلماتسىيە قىلىۋاتىدۇ.

ئۇنىڭ شېئىرلىرى،

كۆكلەرگە

ھەسەن - ھۈسەندەك يېزىلىۋاتىدۇ.

ئۇنىڭ ھاياتى،

يىللارغا جاۋاب بېرىۋاتىدۇ.

ئۇ، ئارىدا كۆرۈندى ئەنە،

تۇنجى ئەسكەر ھەمشىرە رىزۋان گۈلمىز،

جەننەتكە كەتكەن ھۆرلەر شۇنداق بولامدۇ،

ئۇنىڭ گۈزەل ۋە مۇبارەك يۈزى،

تولۇن ئايدەك پارلاۋاتىدۇ.

خەلق ئىچىدە،

گۈلدۇراس ئالقىشىلار ياڭراۋاتىدۇ.

قوشۇنلار بولسا،

بارغانسېرى ئازلاۋاتىدۇ.

تۈگىدىمۇ نېمە؟

ياق،
تۈگەيدىغان يۈرۈش ئەمەس بۇ،
يەنە داۋام قىلىۋاتىدۇ.
ئابدۇلھەمىد داموللام،
مۇھەممەد ئىمىن بۇغراغا يېتىشىش ئۈچۈن،
ئالدىراۋاتىدۇ.

ئاخۇنۇپ،

يېنىدا قەھرىمان مېجىت.

ئەنە زەيدىن يۈسۈپ...
ئۇلار تىللاردا داستان بولغۇدەك
قەھرىمانلىق بېرىۋاتىدۇ.
ئەنە ئابدۇخېلىل،
چاپچال تۈرمىسىدىن چىقىپ كېلىۋاتىدۇ.
يەر - كۆكنى تىترىتىپ تانكىلار سېپى
ئۇزاقتىن يېقىنلاپ كېلىۋاتىدۇ.
تانكا ئۈستىدە،

ھەسەن مەخسۇم كۆرۈندى ئەنە،
ھارغىن ئەمما خەلقنى كۆرۈپ
كۆزىدە تەبەسسۇم ئويناۋاتىدۇ.
تېخى تۈگۈمىدى...

دولقۇن ئۆزى كۆرۈندى بۇلۇت ئىچىدە،
ئۆز ئوغلۇمۇ بار.

ئارقىسىدا ساناقسىز ئىنسان.
ئۇلار گويىكى،
ئىنساندىن سەل بولۇپ ئېقىۋاتىدۇ.

باھار چۈچۈپ ئاچتى كۆزىنى،
- كۆپمۇ ئۇخلىدىم؟
- ئۇنچىلا ئەمەس.
دولقۇن ئۇنىڭغا كۈلۈپ قاراۋاتىدۇ.
- ئاجايىپ بىر چۈش كۆرۈپتىمەن.
چۈشۈمدە بولسىمۇ،
بەخت ماڭا بىر ئاز خۇشاللىق بېرىۋاتىدۇ.
دولقۇن باھارنىڭ قولىنى سىيلاپ،
خىيال بىلەن سۆز باشلاۋاتىدۇ.
ۋەتەننىڭ ھەر يېرىنى،
دۆلەت تېررورى قاپلاۋاتىدۇ.
ئانىلارنىڭ كۆز ياشلىرى پۈتمەۋاتىدۇ.
ھەر كىم بىر پىكىر ئويلاۋاتىدۇ.
ھەر كىم بەختنى ئىزدەۋاتىدۇ.
دېمەك، پۈتۈن خەلق،
بەختكە ئېرىشىشنىڭ بەدىلىنى بېرىش ئۈچۈن،
پىلان تۈزەۋاتىدۇ.
كۈچلىرىنى توپلاۋاتىدۇ.

باھارنىڭ قوللىرى،
ھاياجان بىلەن،
دولقۇننىڭ بىلىنى چىڭ سىقىۋاتىدۇ.
ئاي يۇرىقىدا،
ئۈمىدۋار كۆزلەر،
بىر - بىرىگە قانماي قاراۋاتىدۇ.
قەيەردىندۇر،
ۋاقتتىن بۇرۇن
ئويغانغان خورازلار چىلاۋاتىدۇ.
ئىككى كۆلەڭگە،
كېچە جىمجىتلىقىدا،
كۆل بويدىن،
ئاستا - ئاستا ئۇزاۋاتىدۇ.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان چەتئەللەردە (ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرى خارىج) ئەللىك پارچىدىن ئارتۇق ھەرخىل مەزمۇندىكى ئۇيغۇرچە كىتابلار بېسىپ تارقىتىلدى، بۇ كىتابلارنىڭ بىر قىسمىغا خارىجىي ئەللەردىكى ئۇيغۇر جامائەتچىلىكى ئىچىدە تۈرلۈك ئىنكاسلار بولدى.

بۇيىل 6 - ئايدا ئامېرىكىنىڭ سابىق دۆلەت باشلىقى بىل كىلىنتوننىڭ "ئەسلىمىسى" ئون بەش مىليون نۇسخا نەشر قىلىندى ۋە كىلىنتون ئون ئىككى مىليون ئامېرىكا دوللىرى (توقسان ئالتە مىليون يۈەندىن ئارتۇق خىتاي پۇلى دېگەن گەپ) قەلەم ھەققى ئالدى.

شەرقىي تۈركىستان مىللىي ئىنقىلابىنىڭ يول باشچىلىرىدىن مەرھۇم مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا ۋە ئىيسا ئەپەندىلەرنىڭ بىر بۆلۈك قول يازمىلىرى ۋەجدانلىق بىرەر ئۇيغۇرنىڭ ھىممىتىنى كۈتۈپ ياتماقتا.

دۇنيادىكى پۈتۈن مىللەتلەر ئۆزلىرىنىڭ مىللىي داھىلىرىنىڭ، رەھبەرلىرىنىڭ، ئالىملىرىنىڭ ئەسەرلىرىنى ئىنتايىن قەدىرلەيدۇ ۋە سۈيۈپ ئوقۇيدۇ. ئەمما ئۇيغۇرلارچۇ؟

— نەشرىياتتىن